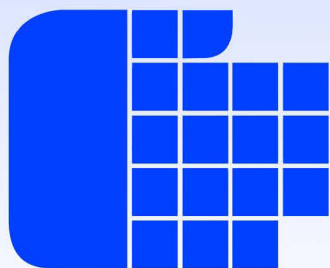

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

Брой 5 (92), септември 2021 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

(бюлетинът отразява периода юли и август 2021 г.)

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
КЗЛД и НАЗП подписаха Споразумение за защита на личните данни на потребителите	3
КЗЛД и КРС изготвиха проект на съвместни указания	4
КЗЛД одобри формуляр за подаване на уведомление за нарушение на сигурността на личните данни	4
Заседания на Европейския комитет по защита на данните	6
Европейската комисия предложи създаването на съвместно киберзвено за реагиране на мащабни инциденти по сигурността	8
Европейската комисия прие две становища за адекватно ниво на защита на личните данни от страна на Обединеното кралство	9
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ НА КЗЛД	11
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	12
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	37

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ И НАЦИОНАЛНА АСОЦИАЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ ПОДПИСАХА СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

Председателят на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) – Венцислав Караджов и председателят на Сдружение „Национална асоциация за защита на потребителите“ (НАЗП) – Стоил Алипиев подписаха Споразумение за защита на личните данни на потребителите при ползването на услуги на доставчици на съдържание онлайн. Една от главните цели на сътрудничеството е да се защитят основните права и свободи на физическите лица, и по-специално – тяхното право на защита на личните данни, както и активно противодействие на тяхното неправомерно обработване. Подписаното Споразумение ще се превърне във важен механизъм за предотвратяване незаконосъобразното събиране, обработване и използване на лични данни на потребителите в Интернет.

КЗЛД и НАЗП ще извършат съвместно проучване и анализ доколко предоставящите услуги администратори на лични данни в онлайн пространството, които ползват бисквитки и други проследяващи технологии, спазват Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни. В обхвата на проучването ще попаднат

доставчици на съдържание онлайн в различни сектори.

Двете страни поемат ангажимент заедно да проведат разяснителна информационна кампания относно защитата на личните данни на физическите лица, тяхното съхранение, обработване и използване с оглед предотвратяване възникването на условия за злоупотреби. Комисията за защита на личните данни и Сдружение „Национална асоциация за защита на потребителите“ активно ще си сътрудничат и обменят информация при възникнали казуси за злоупотреба с лични данни в сигнали от потребители. Установените добри практики ще бъдат популяризирани.

Няколко дни след подписване на това споразумение, в ефира на Bloomberg TV Bulgaria, Венцислав Караджов заяви, че се цели по-добро изследване на сектора и предприемане на по-добри действия от страна на Комисията, която се надява да се включат още партньорски и професионални организации. По думите на г-н Караджов, „Има много сигнали за нежеланието на физическите лица да се обработват личните им данни от електронните медии в страната. Електронните медии желаят да обработват тези данни за маркетинг, предлагане на търговски съобщения и реклама. Докато тези цели са легитимни, регламентът казва, че те не могат да имат приоритет през защитата на личните данни на физическите лица“. Хората често искат да избегнат „терора на бисквитките и постоянното искане на съгласие“ и не четат правилата преди да се съгласят с тях. За да е легитимно съгласието, то трябва да е информирано, което означава, че физическите лица трябва да са запознати с политиката на компаниите. Във връзка с това председателят на КЗЛД заяви, че когато тези политики са обемни, неясни и недостъпни, не можем да говорим за информирано съгласие.

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ И КОМИСИЯ ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА ИЗГОТВИХА ПРОЕКТ НА СЪВМЕСТНИ УКАЗАНИЯ

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) и Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) изготвиха проект на съвместни Указания относно условията, методиката и сроковете за обмен на данни между предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги за просрочени задължения на крайните ползватели по чл. 249, ал. 4 от Закона за електронните съобщения

Указанията са разработени във връзка с разпоредбите на § 353, ал. 5 от Преходните и Заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения (ЗЕС). Чл. 248 и чл. 249 от ЗЕС регламентират защитата на данните на крайните ползватели. Видно от чл. 249, ал. 3 от ЗЕС, когато при сключване на договор се предоставя и крайно устройство, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, имат право да поискат от други предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, информация относно наличието на неплатени задължения на крайния ползвател към тях.

В изпълнение на нормата на чл. 249, ал. 4 от ЗЕС, условията, методиката и сроковете за предоставяне на информация по ал. 3 се определят със съвместни указания на КРС и КЗЛД. Във връзка с това двете институции изготвиха проект на Указания за условията, методиката и сроковете за обмен на данни между предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги за просрочени задължения на крайните ползватели по чл. 249, ал. 4 от Закона за електронните съобщения. Прилагането на Указанията не изисква допълнителни финансови средства. Очакваните резултати от прилагането на Указанията са осигуряване на защита на данните на крайните ползватели.

Указанията са приети на заседание на КЗЛД, проведено на 13.08.2021 г.

На 27.08.2021 г. КРС откри процедура за обществено обсъждане на проекта. Датата на приключване на общественото обсъждане е 27.09.2021 г.

Информация относно общественото обсъждане е публикувана на сайтовете на двете институции – **КЗЛД** и **КРС**, както и на **Портала за обществени консултации**.

Заинтересованите лица могат да представят становища по проекта в срок до 27.09.2021 г. на адрес: гр. София, ул. „Йосиф В. Гурко” № 6, Комисия за регулиране на съобщенията и e-mail адрес: info@crc.bg

КЗЛД ОДОБРИ ФОРМУЛЯР ЗА ПОДАВАНЕ НА УВЕДОМЛЕНИЕ ЗА НАРУШЕНИЕ НА СИГУРНОСТТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Прилагането на технически и организационни мерки за защита на личните данни е задължение на администраторите и обработващите лични данни. Като се имат предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторите и обработващите лични данни са длъжни да прилагат подходящи, съобразени с този риск технически и организационни мерки за защита на личните данни. В случай на нарушение на сигурността на данните, администраторът следва да уведоми за това съответния надзорен орган. Уведомяването се извършва без ненужно забавяне и когато това е осъществимо - не по-късно от 72 часа след като е разбрал за него. Когато не е подадено в срок от 72 часа, в уведомлението се посочват причините за това забавяне. Когато не е възможно информацията да се подаде едновременно, тя може да се подава поэтапно без по-нататъшно ненужно забавяне.

Обработващият лични данни уведомява администратора без ненужно забавяне, след като узнае за нарушаване на сигурността на лични данни.

Администраторът следва да документира всяко нарушение на сигурността на личните данни, включително фактите, свързани с нарушението на сигурността на личните данни, последиците от него и предприетите действия за справяне с него.

В качеството ѝ на надзорен орган КЗЛД е разработила процедура за обработване на постъпващите уведомления за нарушение на сигурността на личните данни. В резултат от преценка на подадената от АДД информация, както и служебно събраната такава, се извършва оценка на риска за правата и свободите на физическите лица. При необходимост, КЗЛД изисква предоставянето на допълнителна информация. В зависимост от нивото на риска се предприемат последващи действия. КЗЛД е приела методика за оценка на риска, която е вътрешен документ, подпомагащ работата по обработване на постъпващите в КЗЛД уведомления.

Съгласно чл. 33 от ОРЗД уведомлението следва да съдържа най-малко следното:

- описание на естеството на нарушението на сигурността на личните данни, включително, ако е възможно, категориите и приблизителният брой на засегнатите субекти на данни и категориите и приблизителното количество на засегнатите записи на лични данни;
- посочване на името и координатите за връзка на длъжностното лице по защита на данните или на друга точка за контакт, от която може да се получи повече информация;
- описание на евентуалните последици от нарушението на сигурността на личните данни;
- описание на предприетите или предложените от администратора мерки за справяне с нарушението на сигурността на личните данни, включително по целесъобразност мерки за намаляване на евентуалните неблагоприятни последици.

С цел подпомагане на АДД при изпълняването на задължението им за подаване на уведомление за нарушаване на сигурността на личните данни, както и отчитайки своята практика по обработване на информацията от постъпващи уведомления, КЗЛД разработи и публикува на своя институционален сайт **Формуляр на Уведомление за нарушаване на сигурността на данните на основание чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679 или на основание чл. 67 от ЗЗЛД**.

Попълването на този формуляр не е задължително, но е препоръчително, с оглед избягване на последващи искания за допълнителна информация, както и унифициране на уведомленията, пристигащи в КЗЛД. В уведомлението за нарушение на сигурността, АДД трябва да предостави възможно най-точна и подробна информация, която му е известна. Формулярът има няколко основни раздела, които съдържат следната информация:

- Тип на уведомлението – дали е първоначално или последващо
- Общи и хронологични данни – кога е настъпило нарушението, кога е установено, как е установено, дали продължава, ако има забавяне в подаване на уведомлението – какви са те.
- Описание на нарушението – какво се е случило
- Категории данни, засегнати от нарушението. В този раздел е предоставена неизчерпателна възможност за избор измежду различни категории данни.
- Брой субекти и брой записи, засегнати от нарушението
- Категории субекти на данни (служители, потребители, контрагенти и т.н.)
- Потенциални последствия за правата и свободите на засегнатите субекти на данни според администратора. Възможно ли е нарушението на личните данни да доведе до висок риск за субектите на данни?

- Описание на техническите и организационни мерки за защита, предприети преди нарушението.
- Предприети или предложени за предприемане действия в отговор на нарушението.
- Стъпки, които се предприемат, за да се предотврати повторение на нарушението и срокът, в който се очаква те да бъдат изпълнени.
- Уведомени ли са субектите на данни и по какъв начин.
- Уведомени ли са други органи/организации за нарушението.
- Данни за администратора – име, ЕИК/БУЛСТАТ и т.н.

Уведомлението се подава от администратора или от изрично упълномощено от него лице с изрично нотариално заверено пълномощно при представителство от лица или организации или с нарочно адвокатско пълномощно (пълномощното се прилага и е неразделна част от Уведомлението).

Уведомлението се подава в КЗЛД по някой от следните начини:

- Лично, на хартиен носител – в деловодството на КЗЛД на адрес: гр. София 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2;
- С писмо на адрес: гр. София 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2, Комисия за защита на личните данни;
- На мейла на КЗЛД - kzld@cpdp.bg. В този случай, Уведомлението трябва да бъде подписано с Квалифициран електронен подпис (КЕП).
- Чрез Системата за сигурно електронно връчване, поддържана от Държавна агенция „Електронно управление”. В този случай Уведомлението трябва да бъде попълнено и съответният електронен файл да бъде изпратен чрез тази система.

Формулярът на Уведомление за нарушаване на сигурността на данните на основание чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679 или на основание чл. 67 от ЗЗЛД е публикуван [ТУК](#).

ЗАСЕДАНИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

European Data Protection Board

На състоялите се през месец юли 2021 г. заседания, Европейският комитет по защита на данните (ЕКЗД) прие Насоки относно кодексите за поведение като инструмент за предаване на данни, както и окончателните версии след проведена обществена консултация на Насоките относно виртуалните гласови асистенти и Насоките относно понятията „администратор“ и „обработващ лични данни“. Разпусната бе работната група за TikTok. Обсъдени бяха теми за първото координирано действие на ЕКЗД по правоприлагане. В процедура за решаване на спорове бе прието решение със задължителен характер.

ЕКЗД прие [Насоки относно кодексите за поведение като инструмент за предаване на данни](#) и ги публикува за публична консултация. Основната цел е да се изясни прилагането на член 40, параграф 3 и член 46, параграф 2, буква д) от ОРЗД. Съгласно тези разпоредби, кодекс за поведение, който е одобрен от компетентен надзорен орган и признат за общовалиден в ЕИП от Комисията, може също така да бъде използван и прилаган към администратори и обработващи лични данни, попадащи в обхвата на ОРЗД, с цел да се осигурят подходящи гаранции за предаването на лични

данни извън ЕС. Насоките допълват [Насоки 1/2019 на ЕКЗД](#) относно кодексите за поведение, с които се установява общата рамка за приемането на кодекси за поведение. Публичната консултация е със срок до 1-ви октомври 2021 г.

ЕКЗД прие окончателната версия на [Насоките относно виртуалните гласови асистенти](#). В тях се отправят препоръки към заинтересованите страни как да преодоляват някои от най-съществените трудности пред спазването на законовите изисквания във връзка с виртуалните гласови асистенти. Насоките бяха актуализирани, за да бъдат обхванати коментарите, получени в хода на обществената консултация.

След обществена консултация ЕКЗД прие също окончателната версия на [Насоките относно понятията „администратор“ и „обработващ лични данни“](#). В тях са дадени обяснения на основни понятия като (съвместен) администратор и обработващ лични данни. В отговор на коментарите и обратната информация, получени в хода на обществената консултация е включена актуализирана формулировка и допълнителни разяснения.

ЕКЗД реши да **разпусне работната си група за TikTok** след установяването на TikTok в ЕС и след като Ирландия беше определена за основно място на установяване във връзка с текущите случаи с приложението. Работната група беше създадена, за да координира евентуални действия на надзорните органи в ЕИП и за да се добие по-цялостна представа за дейностите по обработка на данни и практиките на TikTok в ЕС. Към момента на създаването на работната група TikTok нямаше основно място на установяване в ЕС и целта бе да се улесни обмена на информация между надзорните органи. Понастоящем вече се прилагат процедурите на механизма „обслужване на едно гише“ и ирландският надзорен орган бе определен за водещ орган, който да отговаря за досиетата. Вследствие на това надзорните органи, участващи в работната група, ще използват инструментите в рамките на механизма за сътрудничество, като същевременно ще вземат предвид член 64, параграф 2 от ОРЗД и [Становище 8/2019 на ЕКЗД](#) относно компетентността на надзорния орган в случай на промяна в обстоятелствата, свързани с основното или единственото място на установяване. Няколко надзорни органа вече са прехвърлили своите разследвания на ирландския надзорен орган. Органите за защита на данните ще имат възможност да проведат обсъждания по въпроса в рамките на ЕКЗД, и по-специално в неговата експертна подгрупа по правоприлагането. Важно е да се отбележи, че ЕКЗД може да предприема действия само ако е задействан механизмът за съгласуваност по член 63 от ОРЗД. След като издаде временни мерки съгласно член 66, параграф 1 от ОРЗД и след като получи уверения от TikTok относно приложението, включително ангажименти по отношение на дейностите на платформата за обработка на данни, италианският надзорен орган реши, че вече не изисква спешно решение от ЕКЗД.

ЕКЗД обсъди **възможни теми за първото си координирано действие по правоприлагане** вследствие на решението от 20 октомври 2020 г. за създаване на [рамка за координирано правоприлагане](#). ЕКЗД реши, че първото действие ще бъде свързано с използването на услуги в облак от публичните органи и че през следващите месеци допълнително ще бъдат уточнени подробностите и обхвата му.

ЕКЗД прие **решение за разрешаване на спор въз основа на член 65 от ОРЗД**. Целта на решението със задължителен характер е да се преодолее липсата на съгласие по някои аспекти на проекта на решение, изготвен от ирландския надзорен орган в качеството му на водещ надзорен орган по отношение на WhatsApp Ireland Ltd. (WhatsApp IE) и последващите възражения, изразени от няколко засегнати надзорни органи.

Водещият надзорен орган е подготвил проекта за решение след извършено по собствена инициатива разследване на WhatsApp IE относно спазването на задълженията за прозрачност, заложили в член 12, 13 и 14 от ОРЗД. На 24 декември 2020 г. проектът за решение на водещият орган е представен на засегнатите органи в съответствие с член 60, параграф 3 от ОРЗД. Засегнатите надзорни органи са направили възражения съгласно член 60, параграф 4 от ОРЗД засягащи установените нарушения на ОРЗД и въпроса дали конкретните данни следва да се считат за лични данни, последиците от това,

както и целесъобразността на предвидените корективни мерки. След като е разгледал възраженията на засегнатите органи, водещият надзорен орган не е успял да постигне консенсус и е уведомил Комитета, че няма да се съобрази с тях. Поради това ги е препратил на ЕКЗД за произнасяне съгласно член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД, като по този начин е инициирал процедурата за разрешаване на спорове.

На 28.07.2021 г. ЕКЗД прие решение със задължителен характер. В него се разглежда доколко възраженията могат да се считат за „относими и обосновани“ в съответствие с изискванията на член 4, параграф 24 от ОРЗД. Водещият надзорен орган ще приеме окончателно решение въз основа на решението на ЕКЗД, което ще бъде адресирано до администратора без ненужно забавяне и най-късно един месец, след като Комитетът е уведомил за решението си.

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ПРЕДЛОЖИ СЪЗДАВАНЕТО НА СЪВМЕСТНО КИБЕРЗВЕНО ЗА РЕАГИРАНЕ НА МАЩАБНИ ИНЦИДЕНТИ ПО СИГУРНОСТТА

Един от основните приоритети на Европейската комисия е киберсигурността, която е от решаващо значение в изграждането и функционирането на дигиталната среда. Увеличаването на броя на кибератаките по време на кризата от коронавируса показва колко е важно да се защитят здравните системи и системите за полагане на грижи, научноизследователските центрове и друга критична инфраструктура. В тази област са необходими решителни действия, за да се осигури съобразена с бъдещето защита на икономиката и обществото на ЕС. Засилването на

сътрудничеството, включително трансграничното сътрудничество, в областта на киберсигурността е приоритет и на ЕС

На 23.07.2021 г. Европейската комисия представи визия за създаване на ново **съвместно киберзвено** за справяне с нарастващия брой сериозни киберинциденти, засягащи обществените услуги, както и живота на предприятията и гражданите в целия Европейски съюз. В публикуваното на същия ден прессъобщение се заявява: „Реагирането в областта на киберсигурността по съвременен и координиран начин се превръща във все по-необходимо, тъй като кибератаките стават все по-многобройни, по-мощни и с по-тежки последици, като оказват силно въздействие върху нашата сигурност. Всички съответни участници в ЕС трябва да бъдат подготвени да реагират колективно и да обменят съответната информация въз основа на принципа „необходимост от споделяне“, а не само на принципа „необходимост да се знае“. Предложеното съвместно киберзвено, има за цел да обедини ресурсите и експертният опит, с които разполага ЕС и неговите държави членки, за ефективното предотвратяване, възпиране и реагиране на масови киберинциденти и кризи. Общностите по киберсигурност, включително гражданските, правоприлагащите, дипломатическите и киберотбранителните общности, както и партньорите от частния сектор, твърде често функционират поотделно. Посредством съвместното киберзвено те ще разполагат с виртуална и физическа платформа за сътрудничество: съответните институции, органи и агенции на ЕС, заедно с държавите членки, ще изградят постепенно европейска платформа за солидарност и помощ за противодействие на мащабни кибератаки.“

Препоръката относно създаването на съвместно киберзвено е конкретен резултат от [Стратегията на ЕС за киберсигурност](#) и [Стратегията на ЕС за Съюза на сигурност](#), който допринася за безопасни цифрови икономика и общество, и е важна стъпка към завършването на европейската рамка за управление на кризи в областта на киберсигурността.

Маргрете Вестегер, изпълнителен заместник-председател с ресор „Европа, подготвена за цифровата ера“, заявява: „Киберсигурността е крайъгълен камък за цифрова и свързана Европа. В съвременното общество координираната реакция на заплахите е от първостепенно значение. Съвместното киберзвено ще допринесе за постигането на тази цел. Заедно можем наистина да постигнем промяна.“

По думите на Жозеп Борел, върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност „Съвместното киберзвено е много важна стъпка за Европа за защита на своите правителства, граждани и предприятия от глобалните киберзаплахи. Когато става въпрос за кибератаки, всички сме уязвими и затова сътрудничеството на всички равнища е от решаващо значение. Няма големи или малки. Трябва да се защитаваме, но трябва да служим и като пътепоказател за другите в насърчаването на глобално, отворено, стабилно и сигурно киберпространство.“

Съвместното киберзвено ще **работи както на оперативното, така и на техническо равнище** за изпълнение на плана на ЕС за киберинциденти и кризи, на базата на национални планове; създаване и мобилизиране на екипи на ЕС за бързо реагиране в областта на киберсигурността; улесняване на приемането на протоколи за взаимопомощ между участниците; създаване на национални и трансгранични способности за наблюдение и откриване, включително центрове за операции по сигурността и др.

Европейската комисия предлага създаване на съвместното киберзвено посредством **постепенен и прозрачен процес** на четири етапа, при споделена отговорност с държавите членки и различните субекти, действащи в тази област. Целта е да се гарантира, че съвместното киберзвено ще премине към оперативната фаза до 30 юни 2022 г. и че пълното му създаване ще приключи една година по-късно, до 30 юни 2023 г. Агенцията на Европейския съюз за киберсигурност (ENISA) ще изпълнява функциите на секретариат за подготвителната фаза, а звеното ще работи в близост до нейната служба в Брюксел и до службата на **CERT-EU** - екипът за незабавно реагиране при компютърни инциденти за институциите, органите и агенциите на ЕС. Инвестициите, необходими за създаването на съвместното киберзвено, ще бъдат осигурени от Комисията, предимно чрез **програмата „Цифрова Европа“**.

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ПРИЕ ДВЕ СТАНОВИЩА ЗА АДЕКВАТНО НИВО НА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТ СТРАНА НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО

Европейската комисия има правомощие да извършва преценка дали страна извън Европейското икономическо пространство (ЕИП) предлага адекватно ниво на защита на личните данни. След приемане на решение за адекватно ниво на защита, личните данни могат да се предават свободно от ЕИП до трети страни, без да са необходими допълнителни гаранции, т.е. тези трансфери се възприемат като вътрешни в рамките на ЕИП.

На 28 юни 2021 г. Европейската комисия прие две решения за адекватно ниво на защита на личните данни от страна на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия – едното **съгласно Общия регламент относно защитата на данните (GDPR)**, а другото **съгласно Директивата за правоприлагане**. Личните данни могат да преминават свободно от Европейския съюз към Обединеното кралство, като се ползват от ниво на защита, равностойно на гарантираното от законодателството на ЕС. Администраторите на лични данни могат да се позовават на двете решения, тъй като те влизат в сила от датата на приемането им.

Във връзка с приемането на двете решения Европейската комисия публикува **прессъобщение**, в което са резюмирани основните елементи на решенията за адекватност. Публикувани са и две

изявления, които също подчертават значението на решенията. По думите на Вера Юрова, заместник-председател по ценностите и прозрачността „Обединеното кралство напусна ЕС, но днес правният му режим на защита на личните данни е такъв, какъвто беше. Поради това днес приемаме тези решения за адекватност. В същото време изслушахме много внимателно опасенията, изразени от Парламента, държавите-членки и Европейския комитет по защита на данните, по-специално относно възможността за бъдещо отклонение от нашите стандарти в рамката за поверителност на Обединеното кралство. Тук говорим за основно право на гражданите на ЕС, което сме длъжни да защитаваме. Ето защо имаме значителни предпазни мерки и ако нещо се промени от страна на Обединеното кралство, ще се намесим”.

Дидие Рейндърс, комисар по правосъдието, заявява: „След месеци на внимателна оценка днес можем да дадем на гражданите на ЕС сигурност, че личните им данни ще бъдат защитени, когато бъдат прехвърлени във Великобритания. Това е съществен компонент на новите ни отношения с Обединеното кралство. Важно е за безпроблемната търговия и ефективната борба с престъпността. Комисията ще следи отблизо как се развива системата на Обединеното кралство в бъдеще и ние подсилихме нашите решения, за да дадем възможност за това и за намеса, ако е необходимо. ЕС има най-високите стандарти по отношение на защитата на личните данни и те не трябва да бъдат компрометирани при прехвърляне на лични данни в чужбина.”

Решенията за адекватност улесняват и прилагането на [Споразумението за търговия и сътрудничество между ЕС и Обединеното кралство](#), което предвижда обмен на лична информация, например за сътрудничество по съдебни въпроси.

И двете решения за адекватност включват предпазни мерки, като например „клауза за прекратяване”, която създава възможност за преглед и оценка на законодателството за защита на личните данни на Обединеното кралство след започване прилагането на двете решения.

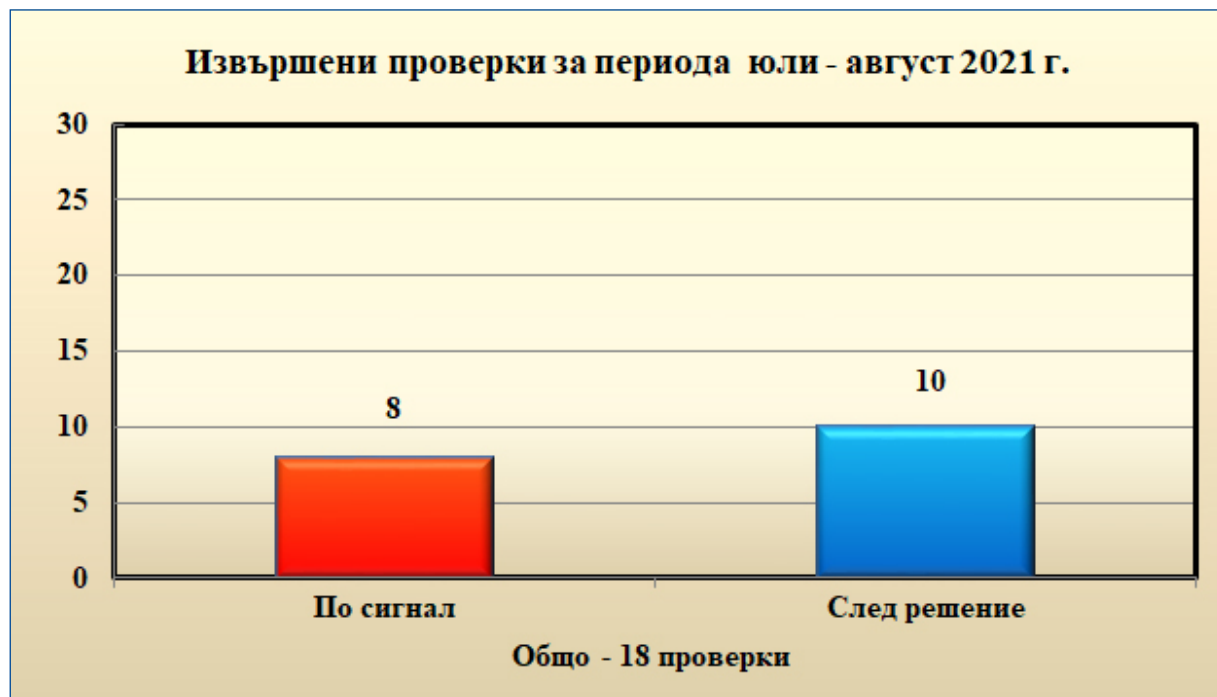
През август 2021 г. Великобритания заяви, че ще реформира правилата за данните, които договори като член на Европейския съюз (ЕС), като заложи на „здрав разум“, който може да ѝ помогне да си осигури партньорства в сферата на данните със Съединените щати и други държави. „Това означава реформиране на собствените закони за данните, така че те да се основават на здравия разум, а не просто маркиране на изпълнени задачи. Някои банери за бисквитки, които се появяват, когато хората посещават уебсайтове, могат да бъдат премахнати при новия режим“, коментира Оливър Даудън - министър по цифровите технологии, културата, медиите и спорта. Той твърди, че много от предупрежденията са „безсмислени“ и трябва да бъдат премахнати.

Това предизвика незабавно предупреждение от Брюксел. От Европейската комисия бе заявено: „Когато приемаше решенията за адекватност на ЕС, Европейската комисия беше напълно наясно с риска от евентуални и по-нататъшни отклонения на системата на Великобритания от системата на ЕС. Ето защо в случай на проблемни събития, които негативно засягат нивото на защита, установено за адекватно, решението за адекватност може да бъде спряно, прекратено или изменено по всяко време от ЕК. Това може да стане незабавно в случай на обоснована спешност“.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЮЛИ - АВГУСТ 2021 Г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. през месеците юли и август 2021 г. са извършени общо 18 проверки – 8 след постъпили в КЗЛД сигнали и 10 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 64 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като на съответните администратори на лични данни са издадени 18 Разпореждания и са отправени 15 Предупреждения и 1 Официално предупреждение.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ № ППН-01-913/2020 София, 07.07.2021 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 26.05.2021 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 разгледа по основателност жалба № ППН-01-913/29.12.2020 г., подадена от С.Х.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят посочва, че на 21.12.2020 г., в периода 10:00 – 11:00 часа, посетил наказателния паркинг „Славия”, стопанисван от ЦГМ ЕАД, за да освободи личния си автомобил, който малко по-рано бил преместен принудително по реда на Закона за движение по пътищата. След като заплатил таксата за принудителното преместване и отказал да заплати фиш по реда на ЗАНН, едно от длъжностните лица го информирало, че ще пристъпи към съставяне на акт за установяване на административно нарушение (АУАН № *****). За целта, длъжностното лице изискало от жалбоподателя да му предостави личната си карта. Лицето напуснало помещението, където се обслужват клиентите на паркинга, и се върнало след около 10-15 минути, като предоставило личната карта, както и съставения АУАН. Жалбоподателят посочва, че в рамките на посоченото време нямал визуален контакт с въпросния служител и не мога да каже какви лични данни от документа за самоличност е обработил, както и дали е фотокопирал/снимал личната карта или е предоставил данните от нея на трети лица.

Съгласно ЗАНН, АУАН се съставя в присъствието на нарушителя, поради което оправомощеният служител има право единствено да снее в присъствието на лицето данните от личната му карта, необходими за съставянето на акта: собственото, бащиното и фамилното име и възрастта на лицето, точния му адрес и местоработата, единен граждански номер, но не и да задържа картата и да извършва действия с нея, без непосредственото присъствие на субекта на данните, които се обработват (арг. от чл. 40, ал. 1, във връзка с чл. 42, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, във връзка с чл. 6, пар. 1. б. „в”, във връзка с чл. 5, пар. 1, б. „а” от Общия регламент относно защитата на данните).

Жалбоподателят допуска, че подобна практика е в колизия и с чл. 11 от Закона за българските лични документи, доколкото личната карта се намира временно във фактическата власт на лице, различно от нейния притежател и се ползва за цели, неизвестни за него. При тези условия, съответното длъжностно лице има достъп до много повече данни от изискуемите по ЗАНН за съставяне на АУАН, тъй като личната карта, освен данните по чл. 42, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, съдържа и други лични данни, вкл. биометрични такива (арг. от чл. 16, ал. 1 и чл. 26, ал. 1 от Закона за българските лични документи).

При така изложената фактическа обстановка, у жалбоподателя възникват основателни притеснения относно това какви данни и по какъв начин са обработени при съставянето на коментирания АУАН, както и дали личната му карта е фотокопирана/снимана и/или данните от нея са предоставяни неправомерно на трети лица (дали трети лица са имали достъп до тях), извън актосъставителя.

Във връзка с горното, г-н С.Х. моли КЗЛД да приеме за разглеждане настоящата жалба, както и да извърши проверка на дейността на общинското дружество, и по-конкретно на създадената от него организация в горепосочения наказателен паркинг по обработка на данни от лична карта при упражняване на контролните правомощия на негови служители по ЗАНН и Закона за движението по пътищата.

Моли на основание чл. 84, ал. 1 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 58, пар. 2, б „б” и б. „г“ от Общия регламент относно защитата на данните, при установени нередности КЗЛД да приложи спрямо ЦГМ ЕАД подходяща принудителна административна мярка (предупредителна или преустановителна): да отправи официално предупреждение до дружеството и да задължи дружеството да приведе операциите по обработване на данни при съставяне на АУАН по реда на ЗАНН в съответствие със законовите изисквания.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомено заинтересованото лице – ЦГМ ЕАД (накратко по-надолу ЦГМ). Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. Изискани са: записите от камерите, обяснения от служителя С.М., правила при упражняване на контролна дейност.

От Центъра за градска мобилност постъпи:

1. Заповед № СОА18-РД95-484/14.08.2018 г. на Кмета на Столична община с одобрени ред и условия за принудително преместване на неправилно паркирани ППС и списък на служителите от сектор „Контрол паркиране“, запознати със заповедта;

2. Заповед № РД-09-486/2/02.07.2020 г. на Изпълнителния директор на ЦГМ относно служителите с право да налагат ПАМ, глоба с фиш и съставят АУАН;

3. Копие на трудов договор на служителя С.М.;

4. Копие на длъжностна характеристика на инспектор „Контрол паркиране“;

5. Сведения от С.М.;

6. Запис от камерите за видеонаблюдение.

Становище към представените писмени доказателства не е изразено.

От жалбоподателя постъпи отговор от ЦГМ, във връзка с направени от него възражения.

По редовността и допустимостта на жалбата КЗЛД намира следното:

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба е съобразена с изискванията за редовност по чл. 29 от АПК, чл. 38а, ал. 2 от ЗЗЛД и по чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) – налице са данни за жалбоподателя; естество на искането; дата на узнаване на нарушението; лице, срещу което се подава жалбата; дата и подпис.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от субект на данни с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за нарушаване на права по Регламент 2016/679 или ЗЗЛД. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 разглежда жалби, подадени от субекти на данни. Налице са предпоставките за допустимост и по чл. 27, ал. 2 от АПК.

На проведено на 31.03.2021 г. закрито заседание на Комисията жалбата е обявена за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател С.Х., ответна страна – ЦГМ ЕАД. Страните са уведомени за насроченото за 26.05.2021 г. открито заседание за разглеждане на спора по същество.

От ЦГМ е изискана процедура за съставяне на АУАН. От ЦГМ посочват, че при съставяне на АУАН се следва законово определената процедура. Със заповед № РД-09-484/14.08.2018 г. на кмета на СО и действащата към процесуалния случай и на основание чл. 167, ал. 2 от ЗДвП, кметът на Столична община е определил звено от ЦГМ ЕАД за служба за контрол. Службата за контрол има контролни функции по правомерността на паркирането съгласно ЗДвП, като служителите ѝ на длъжност „инспектор контрол паркиране“ са оправомощени в качеството на административни органи да разпореждат принудителни административни мерки „принудително преместване“, спрямо неправилно паркираните ППС и да налагат санкции на нарушителите чрез глоба с фиш и да съставят АУАН. Процедурата по съставяне на актове е в съответствие със ЗАНН: издаването на актове като форма, съдържание и нормативни текстове и връчването им е в съответствие със ЗАНН, предоставя право за възражение в законоустановения срок, след което преписката се окомплектова и изпраща по компетентност в СО за издаване на наказателно постановление.

На проведеното заседание за разглеждане на жалбата по същество жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата.

Ответната страна – не изпраща представител.

При така установеното Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за основателна въз основа на следното:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

От фактическа страна страните не спорят, че във връзка с принудително преместване на автомобил на жалбоподателя, последният посетил наказателен паркинг на ЦГМ. Служител на дружеството пристъпил към съставяне на АУАН, като за целта взел документа за самоличност (лична карта) на жалбоподателя, излязъл от стаята и се върнал след малко повече от 10 мин. със съставен АУАН. Това се потвърждава и от представените записи от охранителните камери.

При тази фактическа обстановка предметът на жалбата е относно това, че жалбоподателят не знае през тези малко повече от 10 мин. какви данни са обработени при съставянето на посочения АУАН и по какъв начин са обработени, както и дали личната карта на жалбоподателя е фотокопирана/снимана или данните от нея са предоставяни неправомерно на трети лица (дали трети лица са имали достъп до тях), извън актосъставителя.

От записите от камерите за видеонаблюдение в стаята, в която е съставен АУАН за нарушението, се вижда, че служителят на ЦГМ влиза с документ, наподобяващ лична карта, изважда папка и започва да записва данни от личната карта върху лист. Малко по-късно влиза друго лице, актосъставителят предоставя на лицето да се подпише върху същия лист, върху който записва данните, след което сам в стаята продължава да пише върху същия лист. След това излиза от стаята с папката и връчва на жалбоподателя същия лист, върху който записва личните му данни. В открито заседание жалбоподателят посочва, че служителят на ЦГМ се е върнал с вече съставен акт, подписан и от свидетел, което отговаря на заснетото от камерите.

От горното следва, че не се установява копиране на документа за самоличност на жалбоподателя без това да е предвидено в закон, с което да е нарушен чл. 25г от ЗЗЛД. Не се установява и събиране на лични данни в по-голям обем или предоставянето им на трето лице, различно от служител на ЦГМ, доколкото реквизитите на АУАН са нормативно определени в ЗАНН, както и подписването на

акта от свидетели, а както беше посочено – актосъставителят записва данни само върху един лист, който връчва после на жалбоподателя – АУАН за нарушението.

Съгласно чл. 5, параграф 1, буква „а“ от Регламент 2016/679 личните данни следва да се обработват по прозрачен начин по отношение на субектите на данни. В случая жалбоподателят, както посочва в жалбата си, не е знаел по какъв начин се обработват личните му данни, след като е предоставил личната си карта и актосъставителят е излязъл от помещението, в което е жалбоподателят. По този начин последният действително не знае дали личните му карта е била копирана, което е допустимо само при наличие на законово основание, нито дали са събрани лични данни, което не са от задължителните реквизити за попълване в АУАН. Следователно, в случая личните данни на жалбоподателя не са обработени по прозрачен начин, което представлява нарушение на чл. 5, параграф 1, буква „а“ от Регламент 2016/679.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде уважена. Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да упражни. Преценката се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки конкретен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят или да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне дължимото поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 58 пар. 2, буква „и“ има санкционен характер. При прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента се взема предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Оценката за това какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай отразява и целта, преследвана с избраната корективна мярка – предотвратяване или преустановяване на нарушението, санкциониране на неправомерното поведение или и двете, каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и“ от Регламент 2016/679.

В допълнение към горното, съгласно чл. 10г от ЗЗЛД при упражняване на задачите и правомощията си по отношение на администратори или обработващи лични данни, които са микропредприятия, малки и средни предприятия, КЗЛД следва да вземе предвид техните специални потребности и налични ресурси. Това следва да се вземе предвид при преценката дали да се наложи административното наказание „имуществена санкция“ вместо друга корективна мярка по чл. 58, параграф 2 от Регламента или в допълнение към нея. Анализ на финансови данни на дружеството показва, че по смисъла на чл. 3 от Закона за малките и средните предприятия администраторът не попада в категорията „малко“ или „средно“ предприятие по смисъла на Закона за малките и средните предприятия.

Смекчаващо отговорността обстоятелство е, че нарушението е първо за администратора. Освен това не се установиха другите нарушения, за които жалбоподателят има съмнение – копиране на лична карта или събиране на лични данни в по-голям обем. Жалбоподателят също отправя искане за налагане на принудителна административна мярка на администратора.

Същевременно, КЗЛД установи, че администраторът спазва единствено нормативните изисквания на ЗАНН, но не са изготвени правила за обработване на личните данни в тези случаи.

Предвид горното, КЗЛД намира, че не следва да налага административно наказание „имуществена санкция“ на ЦГМ. За извършеното нарушение следва да бъде разпоредено на администратора по чл. 58, параграф 2, буква „г“ от Регламент 2016/679 да изготви вътрешни правила и процедури, които да бъдат съобразени с процедурата по ЗАНН. Целта на тези вътрешни правила и процедури е именно да разпише законосъобразното обработване на личните данни за съставяне на акт. Служителите на администратора следва да бъдат обучени за прилагане на правилата. Така предписаната мярка има за цел да предотврати бъдещи нарушения.

КЗЛД указва, че при неспазване на влязло в сила разпореждане на надзорния орган по чл. 58, параграф 2 от Регламент 2016/679 може да бъде наложено административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 83, параграф 6 от Регламент 2016/679.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-913/29.12.2020 г., подадена от С.Х. срещу ЦГМ ЕАД, за основателна за нарушение на чл. 5, параграф 1, буква „а“ от Регламент 2016/679;

2. На основание чл. 58, параграф 2, буква „г“ от Регламент 2016/679 разпорежда на администратора на лични данни ЦГМ ЕАД да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламент 2016/679, като изработи правила и процедури за обработване на лични данни съгласно регламента и обучи служителите за работа с тях.

3. Срок за изпълнение на разпореждането по т. 2 – три месеца от влизане в сила на решението, след което да бъде уведомена КЗЛД с представяне на съответните доказателства.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-74/2021

София, 07.07.2021 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 19.05.2021 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679, разгледа по основателност жалба № ППН-01-74/25.01.2021 г., подадена А.И., Г.Т. и Г.Я.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателите посочват, че на основание заповед са командировани в Окръжен съд – Б. На 21.05.2020 г. във Висшия съдебен съвет е депозирано искане от РС Б. за прекратяване на заповедта за командироване.

На 31.07.2020 г. съдия А.И. направил искане до председателя на РС Б. с оглед реализиране правото му на осведоменост и реализиране на защита на личните си данни, както и по повод на висяща информация в пространството, че искането е предадено на физическо лице от председателя на съда, което физическо лице го е депозирано в деловодството на ВСС. Изискал да му бъде

предоставена справка за пощенския оператор, с който е изпратено искането до ВСС. В случай че не е ползван пощенски оператор, да се даде отговор с какъв способ искането е изпратено до ВСС. По така направеното искане, надлежен отговор не е даден.

Жалбоподателите имат основание да смятат, че при доставка на искането до адресата може да са нарушени правилата за обработване на лични данни, обективирани в искането за прекратяване на заповедта за командироване, депозирана на 21.05.2020 г. във Висшия съдебен съвет, според тях от физическо лице, за което няма данни да е администратор на лични данни или да е определено лице от председателя на РС Б., което може да обработва лични данни и да е куриер на съда или да е извършено от надлежен пощенски оператор, притежаващ надлежен лиценз за пощенска услуга.

Жалбоподателите молят да бъдат предприети съответните действия по закон за проверка законосъобразността на действията и бездействията на административния ръководител на РС Б.

В КЗЛД постъпи по компетентност от Инспектората към ВСС жалба с идентично съдържание.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомено заинтересованото лице – Районен съд Б. (накратко РС Б.). Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. В Комисията постъпи отговор за неоснователност на жалбата.

Административният ръководител на РС Б. посочва, че на 21.05.2020 г. до СК на ВСС е адресирано искане на основание чл. 80, ал. 1 вр. с чл. 30, ал. 5, т. 18 от ЗСВ.

Счита, че жалбоподателите са съдии, които са публични личности и имената им са обществено известни и са налични в множество документи – съдебни актове, протоколи от заседания, декларации пред Инспектората на ВСС и др., които са достъпни на неограничен кръг лица.

Липсва нормативно задължение за съхраняване на информация за начина на изпращане на по принцип ежедневната и многобройна кореспонденция. В тази връзка съдът не съхранява доказателства за начина на изпращане на искането до ВСС. Единственото доказателство е за изпращането на искането от служебната електронна поща на съда до електронната поща на ВСС, каквато е наложената практика за обмен на документи.

От РС Б. посочват, че в съдържанието на искането за прекратяване на командироване, освен двете имена и заемана длъжност, не е отразена никаква друга информация. Касае се за съдии, които са публични личности и чиито имена са общоизвестни.

От Комисията по професионална етика към ВСС постъпи в КЗЛД запитване относно статута на преписката. Предоставен е отговор на запитването и е изискано да бъде предоставена информация по какъв начин е постъпило във ВСС искането за командироване на съдии. От ВСС посочват, че искането от РС Б. е постъпило по системата за вътрешноведомствен обмен.

По редовността и допустимостта на жалбата КЗЛД намира следното:

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба е съобразена с изискванията за редовност по чл. 29 от АПК, чл. 38а, ал. 2 от ЗЗЛД и по чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) – налице са данни за жалбоподателите; естество на искането; дата на узнаване на нарушението; лице, срещу което се подава жалбата; дата и подпис.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от субекти на данни с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за нарушаване на права по Регламент 2016/679 или ЗЗЛД.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е”

от Регламент 2016/679 разглежда жалби, подадени от субекти на данни. КЗЛД намира, че в случая не е приложим чл. 55, параграф 3 от Регламент 2016/679, съгласно който: „Надзорните органи не са компетентни да осъществяват надзор на дейностите по обработване, извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.“ С подадената жалба се оспорва обработване на лични данни, което е с чисто организационен характер, както и упражняване на права от субект на данни. Тъй като твърденията за извършени нарушения не се отнасят до съдебните функции на администратора, компетентна да разгледа случая е КЗЛД, а не Инспекторатът към ВСС по реда на чл. 17 във връзка с чл. 386 от ЗЗЛД.

Налице са предпоставките за допустимост и по чл. 27, ал. 2 от АПК.

На проведено на 17.03.2021 г. заседание на Комисията жалбата е обявена за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподатели – А.И., Г.Т. и Г.Я., и ответна страна – Районен съд Б. Страните са редовно уведомени за насроченото за 19.05.2021 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

От РС Б. постъпи допълнително становище. Административният ръководител на съда посочва, че искането за прекратяване на командироването на жалбоподателите съдържа данни, които са публични и са достъпни за всеки субект, който желае да ги обработва и да ги използва за публични цели. Същото съдържа само данни, които събрани, обработени и предоставени на ВСС по силата на ЗСВ, като е предоставено на ВСС при стриктно спазване на правилата на установената система за вътрешноведомствен обмен.

На 17.05.21 г. постъпи искане от един от жалбоподателите (А.И.) за отлагане на разглеждането по същество на жалбата, поради негова служебна ангажираност – насрочени открити заседания в ОС Б., по които е докладчик. Представен е и график за 19.05.2021 г.

Направени са следните доказателствени искания:

1. Да бъде изискано от Главния директор на ГД „Охрана“, да предостави запис на видеонаблюдение на пространството в Съдебна палата Б., сочещо към кабинета на председателя на съда, както и за пространството около съдебната палата отвън във всички точки, предмет на видеонаблюдение, за дата 21.05.2020 г. между 08.30 ч. – 13.00 ч.

2. Да бъде изискано от Главния директор на ГД „Охрана“, както и от ВСС, да предоставят запис на видеонаблюдение на пространството на входа на ВСС и пространството пред фронт-офис (деловодство партер) на ВСС, за дата 21.05.2020 г. между 09.30 ч. – 15.00 ч.

3. Да бъде изискан от председателя на РС – Б. препис от разносна книга, наричана още дневник изходяща кореспонденция, за дата 20.05.2021 г. и дата 21.05.2020 г.;

4. Да бъде изискан от ВСС препис от разносна книга, наричана още дневник входяща кореспонденция, за дата 21.05.2020 г.;

5. Да бъде изискана от ВСС справка, дали е получено на 21.05.2020 г. искане изх. № 234/21.05.2020 г. по описа на РС – Б. в оригинал, дали е получено това искане и по електронна поща, в която справка да бъде отразено кога е заведено в деловодството на ВСС оригинала на това искане, по какъв ред е пристигнало искането – по пощата с писмо с обратна разписка, с куриер на оторизирана куриерска служба или от частен куриер, както и да бъде отразено в справката, има ли пощенски плик и какво е отбелязано на плика като входяща номерация;

6. Да бъде изискан от ВСС пощенския плик, получен на 21.05.2020 г. в който се е съдържало искане изх. № 234/21.05.2020 г. по описа на РС – Б.;

7. Да бъде изискана от ВСС справка, какво включва системата за вътрешноведомствен обмен – освен изпращане на кореспонденция по факс и електронна поща, какви други методи включва.

На проведеното открито заседание жалбоподателите не се явяват, не се представляват.

За ответната страна се явява процесуален представител. Възразява срещу искането за отлагане разглеждането по същество. Посочва, че процесното писмо, което е предмет на жалбата, е изпратено по имейл на нарочен адрес, който е определен в комуникацията между РС Б. и ВСС, когато става въпрос за съответните преписки по ЗСВ. Това е обичайната практика. По същество поддържа представените становища и счита жалбата за неоснователна.

КЗЛД оставя искането за отлагане на разглеждането по същество на жалбата без уважение. Както посочва и представителят на ответната страна, в случая жалбоподателите са трима, като само единият от тях е поискал отлагане, а за другите няма данни да са възпрепятствани да участват. Освен това няма данни процесуален представител на поискалия отлагането жалбоподател също да е възпрепятстван да участва в заседанието на КЗЛД. Доколкото присъствието в заседание на КЗЛД не е задължително, не са налице основания за отлагането му.

Направените от А.И. доказателствени искания също остават без уважение. КЗЛД намира, че са събрани необходимите сведения и доказателства за изясняване на спорния факт – по какъв начин е изпратено във ВСС искането за прекратяване на командироването. В подкрепа на твърдението на РС Б., че искането е изпратено по електронна поща, са представени електронни записи за изпращането по електронна поща. За потвърждаване на този факт е изискана информация от трето-неучастващо и незаинтересовано от производството лице – адресата на искането – Висшия съдебен съвет. От ВСС също посочват, че искането е постъпило по вътрешноведомствената система. Тъй като всички събрани доказателства сочат безпротиворечиво към един извод – че искането е изпратено от съда до ВСС по вътрешноведомствен път, а не чрез трето лице, външно за съда, не е необходимо събирането на допълнително доказателства. В допълнение към изложеното, изискване на записи от видеокамери трудно би довело до установяване на факти по преписката, доколкото е необходима много добра резолюция, за да се установи какъв документ се пренася. За останалите въпроси вече е изискана информация от ВСС по случая.

При така установеното Комисията разглежда жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следното:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

От фактическа страна не е спорно, че административният ръководител на РС Б. е изпратила до Съдийската колегия на ВСС искане за прекратяване на командироване на съдии от 21.05.2020 г., измежду които са и жалбоподателите.

От правна страна не се спори, че обработването на личните данни за целите на изпращане на искане за прекратяване на командироване е законосъобразно на основание чл. 6, параграф 1, буква „д“, предл. второ от Регламент 2016/679 – за упражняване на официални правомощия, предоставени на администратора. Съгласно чл. 65 от ЗСВ всички съдилища са юридически лица на бюджетна издръжка и се представляват от административния ръководител или друго определено лице. Съгласно чл. 30, ал. 5, т. 18 от ЗСВ съдийската колегия прекратява командироването на съдия в друг орган на съдебната власт от този, в който заема по щат съответната съдийска длъжност, когато при командироването има нарушения на условията и реда, предвидени в този закон, или при възникнала необходимост за кадровото обезпечаване работата на органа на съдебната власт, от който съдията е командирован. Въз основа на тези разпоредби представляващият съда е изисквала от кадровия орган на съдебната власт прекратяване на командироването.

От жалбата се извеждат две твърдения за допуснати нарушения от РС Б.

Първото твърдение за нарушение е дали искане за прекратяване на заповед за командироване на съдии от РС Б. в ОС Б., съдържащо лични данни на жалбоподателите, депозирано на 21.05.2020 г.

във ВСС е извършено от физическо или юридическо лице, което не е надлежно определен от съда служител на съда или лицензиран пощенски оператор.

Предвид факта, че самото отправяне на искане е извършено на валидно основание, в случая се твърди, че от съда не са предприети необходимите технически и организационни мерки, които да гарантират подходящо ниво на сигурност на личните данни като съдържащото лични данни искане е изпратено чрез трето за съда лице, което не е и лицензиран пощенски оператор, като по този начин начин е допуснато неразрешено обработване – достъп до данните от това трето лице.

Както беше посочено, от представените електронни записи за изпращане на изискането за прекратяване на командироване по електронна поща и от изисканата от ВСС справка се установява, че искането за прекратяване на командироване е изпратено по вътрешноведомствената система. В този смисъл твърдението на жалбоподателите, че личните им данни са станали достъпни на трето лице, е неоснователно.

В допълнение към горното, в искането за командироване се съдържат единствено имена и длъжност на жалбоподателите. Както посочват от РС Б., жалбоподателите са публични личности и този обем лични данни (имена и заемани длъжности) се публикува многократно – в протоколи от съдебни заседания, в протоколи на ВСС, в сайта на съда, поради което не се ползват със завишена защита.

Второто твърдение за нарушение е, че на 31.07.2020 г. съдия Иванов е направил искане до председателя на РС Б., с оглед реализиране правото си на осведоменост и реализиране на защита на личните си данни, предвид информацията, че искането за прекратяване на командироването е предадено на физическо лице, което да го депозира във ВСС. По отправеното искане не е постъпил отговор.

Действително чл. 15 от Регламент 2016/679 предоставя на субекта на данни възможността да отправи искане до администратора на лични данни и да получи предвидената в посочения член информация.

По преписката е приложено искането на А.И. с вх. № 554/31.07.2020 г. по описа на РС Б. Искането до съда е формулирано по следния начин: „Моля да ми дадете справка с кой пощенски оператор е изпратено искането до ВСС. Ако не е ползван пощенски оператор, моля да дадете отговор с какъв способ искането е изпратено до ВСС.“

От цитираното искане, както и от цялото заявление, по никакъв начин не може да се достигне до извода, че се упражнява право, свързано с обработване на лични данни по Регламент 2016/679 и ЗЗЛД. Следователно, същото не подлежи на разглеждане по същество от КЗЛД и надзорният орган не може да ангажирана отговорността на администратора по реда на Регламент 2016/679 и ЗЗЛД.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба № ППН-01-74/25.01.2021 г., подадена от А.И., Г.Т. и Г.Я. срещу Районен съд Б., за неоснователна.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд Б.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-610/2020
София, 09.07.2021 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 05.05.2021 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 разгледа по основателност жалба № ППН-01-610/25.08.2020 г., подадена от К.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката информира, че на 06.07.2020 г. получила на личния си имейл съобщение от „Т.В.“ ООД, че е регистрирана в тяхната система за данни.

Г-жа К.К. се притеснила, че знаят името и имейла ѝ и попитала кой ги е предоставил, тъй като не е тя. Получила по-притеснителен отговор, в който пише и фамилията ѝ, както и това, че е ползвател на апартамент 3 в сграда, намираща се в гр. ***, но не и отговор откъде имат личните ѝ данни.

След като настоятелно попитала, получила отговор, че данните са предоставени от предходния домоуправител на сградата. Сградата обаче е нова и има разрешение за ползване, както и живущи, отскоро и г-жа К.К. не знае дали е имало предходен домоуправител и ако е имала такъв – кой е той.

Жалбоподателката моли за предприемане на действия относно защитата на личните ѝ данни. Моли „Т.В.“ ООД да бъде задължено да декларира откъде разполага с личните ѝ данни. Ако данните са предоставени от трето лице, същото да бъде разпитано на какво основание разпространява личните ѝ данни, без нейно знание и съгласие.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомено заинтересованото лице – „Т.В.“ ООД. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения.

В становището се посочва, че в „ИНСТРУКЦИЯ за обработване и защита на личните данни на физическите лица в регистър „КЛИЕНТИ“ и УВЕДОМЛЕНИЕ до клиентите изрично се упоменава, че „В регистъра се обработват следните категории лични данни, свързани с физическата идентичност: две или три имена, адрес по местоживее, телефонен номер за връзка, електронна поща за кореспонденция и статус: собственик/ползвател/наемател.“

Управителят заявява, че собственикът на апартамента е предоставил личните данни на г-жа К.К., която му е бивша съпруга и ползва имота му. Същият е предоставил нейните лични данни и на предходния домоуправител.

В „ИНСТРУКЦИЯ за обработване и защита на личните данни на физическите лица в регистър „КЛИЕНТИ“ е регламентирана цялата процедура, включително вписването на постъпилите заявления в „ДНЕВНИК за регистриране на заявления за достъп до лични данни“. Към момента няма получени заявления от физически лица за упражняване на което и да е тяхно право.

По редовността и допустимостта на жалбата КЗЛД намира следното:

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба е съобразена с изискванията за редовност по чл. 29 от АПК, чл. 38а, ал. 2 от ЗЗЛД и по чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) – налице са данни за жалбоподателя; естество на искането; дата на узнаване на нарушението; лице, срещу което се подава жалбата; дата и подпис.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от субект на данни с твърдение за нарушени негови права по Регламент 2016/679 или ЗЗЛД. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679 разглежда жалби, подадени от субекти на данни. Налице са предпоставките за допустимост и по чл. 27, ал. 2 от АПК.

На проведено на 10.03.2021 г. закрито заседание на Комисията жалбата е обявена за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател К.К. и ответна страна „Т.В.“ ООД. Страните са уведомени за насроченото за 05.05.2021 г. открито заседание за разглеждане на спора по същество.

От ответното дружество са изискани доказателства относно получаване на личните данни на жалбоподателката от бившия ѝ съпруг или от предходния управител на етажната собственост, както и информация кои лица са записани в книгата на етажната собственост (ЕС) за апартамент № 3 и в какво качество.

От Т.В. постъпи разпечатка за получено по Viber съобщение, за което се твърди, че е от предходния управител, както и копие на книгата на ЕС, отнасяща се за ап. 3.

На проведеното заседание страните не се явяват, не се представляват.

При така установеното Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за частично основателна въз основа на следното:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

От жалбата и приложенията към нея се извеждат две твърдения за нарушения на Регламент 2016/679 и ЗЗЛД – нарушено право на достъп и неправомерно събиране на лични данни.

От фактическа страна страните не спорят, че Т.В. обработва лични данни на жалбоподателката. Служебно известна на КЗЛД информация от преписка ППН-01-899/2020 г. (приложение към #4) е, че етажната собственост с адрес гр. *** има сключен договор за възлагане на поддръжка и управление на общи части с Т.В.

Видно от представената кореспонденция по електронна поща между жалбоподателката и Т.В., г-жа К.К. е получила електронно писмо от дружеството, с което е информирана, че е направена регистрация на нейно име в системата на администратора. След получаване на писмото жалбоподателката попитала (по електронна поща) следното: „Искам да знам кой и на какво основание Ви е предоставил моите лични данни?“ Отговорът от дружеството (след повторно запитване) е, че: „Данните, имейл адреса Ви ни е предоставен от предходния Домууправител на сградата.“

Съгласно чл. 15, параграф 1 от Регламент 2016/679 субектът на данни има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и информацията посочена в точки „а“ до „з“. В буква „ж“ е посочено, че когато личните данни не се събират от субекта на данните субектът на данни има право да получи всякаква налична информация за техния източник. Именно това е поискала жалбоподателката.

Следва да се уточни, че искането за достъп до лични данни не е подадено по надлежния ред, посочен в чл. 37б от ЗЗЛД, както и правилата на самия администратор, тъй като не е подписано с електронен подпис, но указания за редовно подаване не са дадени от администратора, а е предоставена някаква информация. Следователно, в случая администраторът е счел искането за редовно.

В становището си управителят на Т.В. посочва, че собственикът на апартамента е предоставил

личните данни на жалбоподателката, която му е бивша съпруга и ползва имота му. Същите данни са предоставени и на предходния управител на ЕС.

За установяване на посочените твърдения са изискани доказателства от администратора. В отговор постъпи извлечение от Viber съобщение от контакт, наименован „Ц.Ц.“, за който се твърди, че е предходният управител на етажната собственост, както и извлечение от книгата на етажната собственост. Във Viber съобщението се посочва, че К.К. ще плаща за ап. 3 за жилищна сграда ****, като са посочени и телефонен номер и електронна поща.

Видно от екранната разпечатка на Viber съобщението, същото е с дата 15.07.2020 г. Известието за създадена регистрация в системата на управителя на ЕС е от 06.07.2020 г. От това следва, че личните данни са получени от друго лице преди това. В становището си Т.В. заявяват, че данните са получени от бившия съпруг на жалбоподателката, който е собственик на имота. Доказателства за предоставянето не са представени, но извлечението от книгата на етажната собственост свидетелства, че действително имотът е собственост на Х.К., а К.К. е вписана като ползвател.

Предвид горното, администраторът на лични данни е нарушил чл. 15, параграф 1, буква „ж“ от Регламент 2016/679, тъй като е посочил, че е получил личните данни от предходния управител на ЕС без да го конкретизира и не е посочил, че ги е получил и от собственика на апартамента. Т.В. е следвало да посочи точно източниците на обработваните лични данни.

Относно събирането на личните данни на жалбоподателката, администраторът посочва в становището си, че във връзка с административното обслужване на етажната собственост и с цел уведомяване на всички собственици, ползватели и обитатели относно задължения и съобщения са потърсили контакти. Както беше посочено, Т.В. има сключен договор за възлагане на поддръжка и управление на общи части с етажната собственост, където ползвател на самостоятелен обект е г-жа К.К. В този смисъл, администраторът има правата, задълженията и отговорността на управителен съвет (управител) по Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС), които са му възложени – чл. 19, ал. 8 от същия закон.

От горното следва, че Т.В. има легитимен интерес да събира лични данни за контакт с членовете на етажните собственост, с оглед изпълнение на задълженията си на професионален управител на ЕС. Собственикът на самостоятелен обект в ЕС също има задължението по чл. 6, ал. 1, т. 16 от ЗУЕС да вписва в книгата на етажната собственост членовете на своите домакинства и обитателите. В случая, извън личните данни, които по чл. 7, ал. 2 от ЗУЕС са задължителни за вписване в книгата на етажната собственост (имена и обитаван самостоятелен обект), са събрани електронна поща и телефон. Тези данни са за контакт с лицето и са подходящи и свързани с целта на обработването (управление на ЕС), което обосновава преимущество на легитимните интереси на администратора пред тези на жалбоподателката. Налице е основание за обработване на личните данни по чл. 6, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679, поради което в тази част жалбата е неоснователна.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде частично уважена. Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да упражни. Преценката се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки конкретен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят или да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне дължимото поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 58 пар. 2, буква „и“ има санкционен характер. При прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента се взема предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Оценката за това какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки

отделен случай отразява и целта, преследвана с избраната корективна мярка – предотвратяване или преустановяване на нарушението, санкциониране на неправомерното поведение или и двете, каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и“ от Регламент 2016/679.

В допълнение към горното, съгласно чл. 10г от 3ЗЛД при упражняване на задачите и правомощията си по отношение на администратори или обработващи лични данни, които са микропредприятия, малки и средни предприятия, КЗЛД следва да вземе предвид техните специални потребности и налични ресурси. Това следва да се вземе предвид при преценката дали да се наложи административното наказание „имуществена санкция“ вместо друга корективна мярка по чл. 58, параграф 2 от Регламента или в допълнение към нея. Финансови данни на дружеството не са налични в публични източници. Единствено е налична информация за средносписъчен брой на социално и здравно осигурените лица (персонала), които за 2020 г. е от 1 до 3 лица.

Смекчаващи отговорността обстоятелства са, че нарушението е първо за администратора, не са настъпили вреди за жалбоподателката, предоставена е частична информация.

Предвид горното, налагане на имуществена санкция би било непропорционална мярка. Същевременно, корективна мярка по чл. 58, параграф 2, буква „в“ от Регламент 2016/679, а именно разпореждане до администратора да изпълни исканията на субекта да упражни правата си, би била най-целесъобразна мярка, която ще преустанови нарушението и ще изпълни искането на жалбоподателката, посочено в жалбата – дружеството да декларира откъде има личните ѝ данни.

В допълнение към горното, след преглед на представената от Т.В. Инstrukция за обработване и защита на личните данни на физически лица в регистър „клиенти“ КЗЛД установи, че т. XIII, наименована „Осигуряване на достъп на лицата до личните им данни“, следва старата нормативна уредба по 3ЗЛД преди измененията с ДВ, бр. 17 от 2019 г. На администратора следва да бъде разпоредено по чл. 58, параграф 2, буква „г“ от Регламент 2016/679 да приведе правилата си с изискванията на Регламент 2016/679 и 3ЗЛД (след измененията с ДВ, бр. 17 от 2019 г.), както и да проведе обучение на персонала си за работа с тях.

На ответната страна следва да бъде указано, че при неспазване на влязло в сила разпореждане на надзорния орган по чл. 58, параграф 2 от Регламент 2016/679 може да бъде наложено административно наказание или „имуществена санкция“ по чл. 83, параграф 6 от Регламент 2016/679.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 3 от 3ЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-610/25.08.2020 г., подадена от К.К. срещу „Т.В.“ ООД, за неоснователна относно обработването на лични данни на жалбоподателката.

2. Обявява жалба № ППН-01-610/25.08.2020 г., подадена от К.К. срещу „Т.В.“ ООД, за основателна за нарушение на чл. 15, параграф 1 от Регламент 2016/679 – непредоставяне на източник на обработваните лични данни.

3. На основание чл. 58, параграф 2, буква „в“ от Регламент 2016/679 разпорежда на администратора на лични данни „Т.В.“ ООД в едномесечен срок да изпълни исканията на К.К. да упражни правата си, като изпрати на жалбоподателката информация относно източниците на обработваните нейни лични данни. За изпълнение на разпореждането да представи доказателства в КЗЛД.

4. На основание чл. 58, параграф 2, буква „г“ от Регламент 2016/679 разпорежда на администратора на лични данни „Т.В.“ ООД в тримесечен срок да приведе т. XIII от Инstrukция за обработване и защита на личните данни на физически лица в регистър „клиенти“ в съответствие с Регламент 2016/679 и 3ЗЛД, след което да обучи персонала. За изпълнение на разпореждането да представи доказателства в КЗЛД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд Варна.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ ППН-01-219/2021 г.****София, 14.07.2021 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател, Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 02.06.2021 г. и обективизирано в протокол № 23/02.06.2021 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа жалба с рег. № ППН-01-219/19.03.2020 г., подадена от С.С.

В жалбата на г-жа С.С. е посочено, че на 11.03.2020 г., в 18:42 получила по Vibre от нейна близка, снимка, на която се виждали снимки на къщата, в която живеят със съпругът ѝ, публикувани във Facebook, ведно с обява, че къщата се продава, като били и дадени координати за контакт. Установила, че първоначалната обява е от съпругата на брата на съпругът на жалбоподателката.

Сочи, че къщата е съсобствена между нея, съпругът ѝ и брат му А.С. Информира, че тя и съпругът ѝ притежават $\frac{3}{4}$ идеални части, а братът $\frac{1}{4}$ идеална част от къщата.

Сочи още, че след продължителни години спорове за подялба на съсобствен имот, с Решение № ***, по гр. дело № ***, имотът е изнесен на публична продан, като за приключване на процедурата е образувано изп. дело № *** по описа на ЧСИ, като е обявено провеждане на публична продан в периода от 15.03.2020 г. до 15.04.2020 г.

Жалбоподателката сочи, че не е давала съгласие за разгласяване на личните ѝ данни

Жалбата на С.С. е редовна, налице са всички задължителни реквизити по чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Редът за разглеждане на жалби пред Комисия за защита на личните данни не е уреден в Регламент (ЕС) 2016/679, а е оставен на преценката на всяка държава-членка. В Република България производството се развива по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и завършва с индивидуален административен акт. Съгласно чл. 27, ал. 2 от АПК административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран, като съгласно т. 6 от разпоредбата преценката за допустимостта се обвързва с наличие на специални изисквания, уредени със закон. Такива изисквания са уредени в АПК и Регламент (ЕС) 2016/679.

Следва да се посочи, че жалбата на г-жа С.С. е насочена срещу физическо лице, което няма качеството на администратор на лични данни.

Случаят касае обработване на личните данни на жалбоподателката от физическо лице, което няма качеството на администратор на лични данни. В допълнение със съображение 18 от Регламента

е обяснено, че регламентът не се прилага за обработването на личните данни на физически лица в рамките на изцяло лична дейност или дейност в рамките на домакинството, която няма връзка с професионалната или търговска дейност, като е направено и уточнение, че личните дейности или дейностите в рамките на домакинството биха могли да включват и поддържането на адресни указатели или участието в социални мрежи и онлайн дейности, предприети в контекста на тези дейности.

С оглед гореизложеното, а именно: жалбата е срещу физическо лице, което няма качеството администратор на лични данни, се налага изводът за недопустимост на жалбата.

А дори и да се приеме, че физическото лице има качеството на администратори на лични данни, жалбата е извън материалния обхват на регламента, който изключва приложението за обработване на лични данни за лични и домашни занимания. По административната преписка не е спорно, че имотът, който е бил обявен за продажба чрез публична продажба е еднофамилна сграда, която е в режим на съсобственост. С разпоредбата на чл. 32, ал. 2 в ЗС е посочено, че „Ако не може да се образува мнозинство или ако решението на мнозинството е вредно за общата вещ, районният съд, по искане на който и да е от съсобствениците, решава въпроса, взема необходимите мерки и ако е нужно, назначава управител на общата вещ“. В настоящия казус е видно, че спорът е именно за имот, който е съсобствен и не е постигнато съгласие относно поделянето му, причина довела до изнасянето му на публична продажба.

Следва също да бъде посочено и обстоятелството, че с постановление № **** на Районна прокуратура – гр. П. е отказано да бъде образувано досъдебно производство. В постановлението е описано, че ответната страна, срещу която е насочена жалбата е потвърдила, че действително е публикувала в личния си профил във Facebook линк към сайта на камарата на частните съдебни изпълнители, където обявлението за насрочената публична продажба било качено. От изисканата информация от ЧСИ е видно, че обявлението за публична продажба съдържа детайлно описание на имота, както и трите имена на страните, съсобственици. От съдържащата се информация в обявлението в своята съвкупност, същата има характера на лични данни, тъй като е в обем достатъчен за индивидуализиране на конкретно лице, като обаче е използвана за лични цели.

В тази връзка и по аргумент от чл. 2, § 2, буква „в“ от Общия регламент за защита на личните данни и съображение 18 от Регламента, жалбата е процесуално недопустима. Извън материалния обхват както ЗЗЛД, така и на Общия регламент за защита на личните данни, съответно извън компетентността на Комисията, е обработването на лични данни от физически лица в рамките на изцяло лична дейност, която няма връзка с професионалната или търговската им дейност.

Въз основа на изложеното, на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 2, пар. 2, б. „в“ и с чл. 57, пар. 1, б. „е“ от Регламент 2016/679, Комисията

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № ППН-01-219/19.03.2020 г., подадена от С.С., за процесуално недопустима и прекратява производството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – град Пловдив.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-582/2020 г.
София, 13.08.2021 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 16.06.2021 г. и обективизирано в протокол № 25/16.06.2021 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалба с рег. № ППН-01-582/13.08.2020 г., подадена от И.И.

В жалбата на г-н И.И. са изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни чрез публикуване в социална мрежа от С.И., служител на община А., който „неправомерно се възползвал от служебно положение за да се добере до информация и да злоупотреби с нея“, както и че на 05.08.2020 г. в социална мрежа Фейсбук е излязла публикация от профила на С.И., в който са публикувани лични данни на жалбоподателя и неговата съпруга.

Посочено е, че личните данни представляват снимка на заповед, подписана от жалбоподателя по време на заемане на длъжността „*****“ с незаличен подпис и решение на ТЕЛК на съпругата му, в което се виждат личните ѝ данни, включително единен граждански номер (ЕГН), номер на лична карат, кога е издадена, постоянен адрес и заболяване. На следващия ден личните данни на съпругата на жалбоподателя били частично заличени, заповедта и подписът обаче останали незаличени.

Като доказателство са приложени незаверени копия от екранни снимки, от сайта на Фейсбук.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомена община А. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становища с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения.

От общината А. са предоставени доказателства с писмо рег. № ППН-01-582#6/01.03.2021 г.

От жалбоподателя е депозирано допълнително писмо, в което е посочено, че публикуваните данни във Фейсбук са в публична група, публикацията е от 05.08.2020 г. споделена от личния профил на С.И., а на 19.09. същата публикация била споделена отново в личния профил на г-н С.И.

Разглежданата жалба е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни, което изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

Предвид обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл. 35 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, жалбата е искане, с което се търси защита за нарушени на искателя права, жалбата на г-н И.И. е допустима в частта, която касае публикуване на негови лични данни в социална мрежа Фейсбук. В останалата част, жалбата е недопустима, съгласно чл. 27, ал. 2, т. 5, предвид обстоятелството, че жалбоподателят няма правен интерес от подаване на жалба за нарушени права на трети страни, в случая на неговата съпруга, а от друга страна не е предоставено и доказателство за представителна власт на съпругата.

Административният орган действа при служебно начало за изясняване на релевантни факти и обстоятелства. Правомощието на КЗЛД е спазването на ЗЗЛД (на разпоредбата на чл. 12 от ЗЗЛД).

Да се произнася след сезиране от физически лица сочи неприложимост на диспозитивното начало при осъществяване на дейността на Комисията. Уточняването на субекта на нарушението е в правомощията на органа с оглед събраните доказателства по преписката. В конкретния случай жалбата, подадена от И.И. е насочена срещу пасивно легитимирана страна – С.И. В изпълнение на принципа на служебното начало и с оглед събраните по административната преписка доказателства, Комисията установи, че като страна в производството следва да се конституира и община А., представляван от кмета.

Предвид гореизложеното и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателните по чл. 27, ал. 2 от АПК на проведено на 07.04.2021 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за частично допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател И.И. и ответни страни С.И. и община А.

Съгласно чл. 10, ал. 1, във връзка с чл. 38 от Закон за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Същата има за предмет неправомерно публикуване на лични данни, а именно две имена и подпис във Фейсбук, в публична група.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламента „лични данни” означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

По административната преписка не е спорно, че г-н С.И. е публикувал на 05.08.2020 г. заповед, във Фейсбук, в публична група, в която не са заличени двете имена и подписа на И.И.

Съгласно легалното определение на чл. 4, ал. 1 от Регламент ЕС 2016/679 съдържащите в публикуваната заповед данни на И.И. данни, безспорно имат качеството на лични данни, а публикуването им е действие по обработване и следва да се осъществяват съобразно разпоредбите в сферата на защита на личните данни – ЗЗЛД и Регламент ЕС 2016/679 при предприемане от страна на администратора на лични данни –на необходимите технически и организационни мерки за защита на данните.

Не е спорно, че г-н С.И. е бил служител на община А., област Т. по трудов договор, която в случая се явява и администратор на лични данни, по смисъла на чл. 7, т. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679. Не е спорно, че в задълженията, определени с длъжностната характеристика на С.И. е разписано, че носи отговорност за разгласяване на факти и обстоятелства, станали известни по повод изпълнение на служебните задължения. В тази връзка, следва да бъде посочено, че С.И. е лице, което действа под ръководството на администратора, съгласно разписаното в разпоредбата на чл. 29 §1 от Регламент (ЕС) 2016/679, в която изрично е разписано, че „...всяко лице, действащо под ръководството на администратора или обработващия лични данни, което има достъп до личните данни, обработва тези данни само по указание на администратора“.

Безспорно е, че на лицето С.И. е наложено наказание „дисциплинарно уволнение“ със заповед № **** на кмета на община А., с. Т. В заповедта е описано, че наказанието се налага във връзка с извършено нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в „разгласяване на данни и факти в няколко отворени групи към платформата FACEBOOK“.

В разпоредбата на чл. 32, пар. 4 Регламент ЕС 2016/679 администраторът и обработващият лични данни предприемат стъпки всяко физическо лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия лични данни, което има достъп до лични данни, да обработва тези данни само по указание на администратора.

По административната преписка не е спорно, че физическото лице С.И., като служител на общината по длъжностна характеристика не следва да разгласява факти и обстоятелства, станали известни по повод изпълнение на служебните задължения.

Предвид събраните по преписката доказателства се налага изводът, че администраторът на лични данни не е предприел необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателят от неправомерен достъп, или предприетите такива са явно недостатъчни.

С оглед разпределяне на доказателствената тежест в процеса и събраните по преписка доказателства се налага изводът, че подадената жалба е основателна и личните данни на жалбоподателя са обработени, достъпен и разпространени без доказана служебна необходимост от страна на С.И., към онази дата, служител на община А., съгласно предоставен трудов договор.

Комисията разполага с оперативната самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, пар 2 от Регламент 679/2016 г. да упражни. Като взема предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, Комисията прави оценката за това какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай отразява и целта, преследвана с избраната корективна мярка – предотвратяване или преустановяване на нарушението, санкциониране на неправомерното поведение или и двете, каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар 2, буква „и“. Преценката се основава на целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретно физическо лице – субект на данни, като и на обществения интерес.

В настоящия случай, като взе предвид вида, тежестта и последиците от нарушението, Комисията счита, че е целесъобразно на община А. да бъде наложена принудителна административна мярка, тъй като по този начин ще се постигне целеният ефект за преустановяване на подобни нарушения в бъдеще. КЗЛД счита за целесъобразно да разпорежи на администратора да разработи подробни правила, относно достъпа и предоставянето на лични данни на трети лица, станали известни служебно на служители на институцията.

Налагането на дисциплинарно наказание на С.И. със заповед № ****. на кмета на община А., с. Т. е действие, предприето от общината, в качеството ѝ на работодател. Като администратор на лични данни, община А., следва да предприеме действия в изпълнение на разпоредбите на Закона за защита на личните данни и Регламента. За тази цел трябва да изработи подробни правила, относно достъпа и предоставянето на лични данни на трети лица, станали известни служебно на служители на институцията, както и да има предвидена система, която да гарантира законосъобразното обработване на лични данни, да спазва принципът за цялостност и поверителност на личните данни, включително да осъществява контрол, като администратор на личните данни, освен като работодател. От общината следва да се изработят правила, които да бъдат разписани в политиките за обработване на лични данни на администратора – община А. Общината следва да има вътрешни правила, относно обработването на лични данни, с които да запознае служителите в администрацията, а ръководството на общината въз основа тях да издаде съответните вътрешни заповеди, с които да определи служителите, които ще упражняват непосредствен контрол за спазването на тези правила и политики. В тримесечен срок да ни представят приетите политики, документите свидетелстващи за запознаването, лицата, които са определени да упражняват непосредствен контрол.

Предвид изложеното и на основание чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента, съответно чл. 10, ал. 1, във връзка с чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-582/13.08.2020 г. за недопустима в частта относно твърдения за злоупотреба с лични данни на съпругата на жалбоподателя поради липса на правен интерес, основание чл. 26, ал. 2, т. 5 от АПК.

2. Обявява жалба рег. № ППН-01-582/13.08.2020 г., подадена от И.И. за основателна, за нарушение на чл. 32, § 4 от Регламента.

3. Във връзка с т. 2 и на основание чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 издава разпореждане на община А. в качество на администратор на лични данни, да изработи подробни вътрешни правила за предотвратяване/минимизиране на риска от неправомерно обработване и предоставяне на лични данни от служители/работници на общината, на трети страни, без доказана служебна необходимост, които правила да бъдат разписани в политиките за обработване на лични данни на администратора и с които правила да бъдат запознати служителите в администрацията, а ръководството на общината въз основа тях да издаде съответните вътрешни заповеди, с които да определи служители, които ще упражняват непосредствен контрол за спазването на тези правила и политики.

3. Срок за изпълнение на разпореждането – тримесечен от влизането на решението в сила, след което да уведоми комисията за изпълнението, като представи съответните доказателства.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София-град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-566/2020 г.

София, 24.08.2021 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател, Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 30.06.2021 г. и обективизирано в протокол № 28/30.06.2021 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-566/06.08.2020 г., подадена от Ю.Р.

Жалбоподателката информира Комисията, че за пореден път получава съдебни книжа, в случая от частен съдебен изпълнител (ЧСИ) .

Уведомява Комисията, че никога не е била абонат на „Топлофикация“ ЕАД, не е пребивавала на посочения в документите адрес и не е имала жилище в гр. София. В допълнение с посочено, че длъжник според книжата е А.Р., чиято съпруга също се явява длъжник по изпълнителния лист. Г-жа Ю.Р. информира, че не е съпруга на А.Р. и никога не е била, за което прилага като доказателство удостоверение за съпруг и родствени връзки.

Счита, че „Топлофикация“ ЕАД и ЧСИ са нарушили Закона за защита на личните данни и поради съвпадение на имената на с длъжницата, ЕГН – то на жалбоподателката неправомерно е получено от и използвано в преписката на Топлофикация, а в съдебните книжа на ЧСИ се появявал и адрес на г-жа Ю.Р.

Моли за извършване на проверка от страна на Комисията.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството на „Топлофикация София“ ЕАД и ЧСИ, е предоставена възможност по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище и предоставяне на относими доказателства по предявените в жалбата твърдения.

В депозираното от „Топлофикация София“ ЕАД становище с рег. № **** е посочено, че считат, че не се касае за неправомерно обработване на лични данни, а за допускане на техническа неточност. Обяснено е, че на 05.08. 2020 г. „Топлофикация София“ ЕАД е получена жалба с рег. № *** от Ю.Р. Във връзка с посочената жалба и извършена от дружеството проверка се установило, че е допусната грешка при завеждане на съдебното производство, поради съвпадение на имената. В отговор с рег. № 12238/03.09.2020 г. уведомили лицето Ю.Р., че не е клиент на „Топлофикация София“ ЕАД, за което прилагат доказателства.

В допълнение сочат, че доколкото Ю.Р. е била длъжник по изпълнително дело № *** по описа на ЧСИ „Топлофикация София“ ЕАД е предприела незабавни действия по за прекратяване на изпълнителното производство, като е депозирала съобщение с рег. № *** и становище с рег. № *** до ЧСИ, че на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 от ГПК изпълнителното производство е прекратено.

Със становище от ЧСИ с рег. № *** е посочено, че на осн. чл. 426, ал. 1 ГПК и чл. 19, ал. 1 от ЗЧСИ съдебният изпълнител пристъпва към изпълнение по молба и въз основа на изпълнителен лист или друг акт, подлежащ на изпълнение. С молбата за образуване на изпълнителното дело, вискателят е вложил на съдебния изпълнител правата по чл. 18 от ЗЧСИ за цялостно проучване на имущественото състояние на длъжника, както и да определи начина на изпълнение. Както в молбата за образуване, така и в изпълнителния лист издаден на 03.02.2020 г. по гр.д. № *****/2014 г. по описа на Районен съд София, 68 състав, Ю.Р. е посочена като задължено лице и индивидуализирана с нейните три имена и ЕГН. В този смисъл следва да се отбележи, че съдебният изпълнител няма задължението да проверява служебно верността на данните изложени в изпълнителния лист, а пристъпва към принудително изпълнение въз основа на данните и срещу лицата, посочени в неговите обективни и субективни предели.

По изпълнително дело № *** е постъпила жалба с вх. № *** от Ю.Р., с която се твърди, че същата не е длъжник по делото, с оглед на което и до изясняване на спора, със съобщение с изх. № ****. е вдигнат наложения заповест на банкови сметки.

В кантората на съдебният изпълнител е постъпила молба с вх. *** от ”Топлофикация София“ ЕАД, с искане за прекратяване на изпълнителното производство на осн. чл. 433, ал. 1, т.2 от ГПК по отношение на Ю.Р. Въз основа на тези обстоятелства с постановление на ЧСИ изпълнителното производство по отношение на същата е прекратено.

За целта на съдебното изпълнение и по-специално за редовността на уведомяване, съдебният изпълнител е изготвил справка от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ („ГРАО“), справка за адресна регистрация на длъжника. Относно твърдението, че с посочване на адреса на жалбоподателката в покана за доброволно изпълнение, са нарушени интересите ѝ, счита същото за неоснователно, с оглед на това, че съгласно посочените в изпълнителния лист лични данни, а именно имена и ЕГН са предприети действия по извършване на посочената справка с цел уведомяване и предприемане на изпълнителни действия.

Посочен и е алгоритъмът за индивидуализацията на едно лице, който се извършва по следния начин: молба от заинтересованата страна за започване на изпълнение, в която се посочва задълженото

лице - имена и ЕГН; изпълнителният лист или друг акт, подлежащ на изпълнение, в който е посочено задълженото лице и приложен към молбата за образуване на делото, в изпълнителния лист е посочена като длъжник Ю.Р. и е посочено нейното ЕГН, съответно индивидуализацията се базира както на имената, така и на ЕГН, извършване на справка ГРАО, за да се установят постоянния и настоящ адрес на задълженото лице, с оглед спазване на разпоредбите на чл. 427 и чл. 38 от ГПК.

Моли посочените стъпки да бъдат приети като установени в практиката правила и алгоритъм за индивидуализацията на длъжник по изпълнително дело. Сочи, че тези стъпки са задължителни за всеки съдебен изпълнител като методика и начин за индивидуализацията на длъжниците на основание законовите задължения по чл. 426 ГПК във вр. с чл. 19 от ЗЧСИ.

Предвид изложеното, счита, че извършените действия са правилни и законосъобразни и моли жалбата да бъде оставена без уважение.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по Регламент 2016/679 и ЗЗЛД всеки субект на данни има право да сезира Комисията за защита на личните данни в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Видеонаблюдението представлява трайно и непрекъснато обработване на лични данни, поради което жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. т. 6 на посочената разпоредба препраща към процесуални предпоставки, посочени в други нормативни актове. Съгласно чл. 57, пар. 1, б. „е“ от Регламент 2016/679 във връзка с уточнението, направено в съображение 122 към Регламента, при сезирането и, Комисията разглежда жалби, подадени от субекти на данни срещу администратор или обработващ лични данни, публичен орган или частна структура, действаща в обществен интерес.

На заседание на Комисията, проведено на 28.04.2021 г., жалбата е обявена за процесуално допустима, а като страни в производството са конституирани: Ю.Р. и ответни страни „Топлофикация София“ ЕАД и ЧСИ. На страните е указано разпределянето на доказателствената тежест. Уведомени са за разглеждането на жалбата по същество.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни.

Разгледана по същество жалбата е основателна по отношение на „Топлофикация София“ ЕАД.

По административната преписка не е спорно, че жалбоподателката, г-жа Ю.Р. не е абонат на „Топлофикация София ЕАД“ и никога не е била, не притежава вещно право на собственост върху топлоснабден имот. Не е спорно, че длъжник на „Топлофикация София“ ЕАД е А.Р., чиято съпруга жалбоподателката не е, видно от предоставеното удостоверение на наследници.

В полза на „Топлофикация София“ ЕАД е издаден изпълнителен лист на 03.02.2020 г. по гр. дело № ***** от 2014 г., по описа на Софийски районен съд, с който г-н А.Р. и Ю.Р. са осъдени да платят посочените в изпълнителния лист суми на Топлофикация.

Г-жа Ю.Р. е подала жалба до „Топлофикация София“ ЕАД, заведена с вх. № ***

Следствие на депозираната от Ю.Р. жалба до топлоснабдителното дружество, последното установява, че Ю.Р. не е клиент на „Топлофикация София“ ЕАД и че е допусната техническа грешка при завеждане на съдебни производства, поради съвпадение на имената на жалбоподателката, с

тези на лице, имащо задължение за топлинна енергия. Отговорът до жалбоподателката е изпратен с писмо № Г-12238/03.09.2020 г. Безспорно се установява, че „Топлофикация София“ е извършила индивидуализирането на страните във връзка с подаване на молба до съда за издаване на изпълнителен лист.

От събраните доказателства се установява, че на жалбоподателката е наложен заповед. Заповедта е наложена в хода на изпълнително производство при ЧСИ, образувано по молба на Топлофикация София въз основа на изпълнителен лист, издаден по гражданско дело № *****/2014 г. на Софийски районен съд. В изпълнителния лист са посочени три имена и ЕГН на двамата длъжници, като трите имена на жалбоподателката са идентични с трите имена на съпругата на действителния длъжник на „Топлофикация“.

Законодателят императивно е установил допустимите хипотези за обработване на лични данни на физически лица. Допустимо е обработването на лични данни, когато физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; когато е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по които субекта на данни е страна; когато е необходимо да се защитят жизнено важни интереси на субекта на данни или на друго физическо лице; когато е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; когато е необходимо за изпълнение на задача в обществен интерес или при упражняване на официални правомощия, които са представени на администратора; когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. По преписката липсват каквито и да било доказателства, които да обосновават законосъобразност на обработването на личните данни на г-жа Ю.Р., в обем три имена и ЕГН от страна на „Топлофикация София“ ЕАД. Предвид изложената фактическа обстановка, Топлофикация София е обработила личните данни на жалбоподателката в обем три имена и ЕГН чрез предоставянето им на ЧСИ за целите на водене на изпълнително производство, без да е налице нито едно от условията за допустимост на обработването по чл. 6, параграф 1, букви „а“ до „е“.

По отношение на ЧСИ – жалбата е неоснователна.

От „Топлофикация София“ ЕАД е постъпила молба № 24361/01.04.2020 г. до ЧСИ за образуване на изпълнително дело и за предприемане на действия за събиране на вземане от А.Р. и Ю.Р. с адрес: ***. С посочената молба Топлофикация София ЕАД е възложила на ЧСИ на основание чл. 18, ал. 1 от Закона за частния съдебен изпълнител да бъде проучено имущественото състояние на длъжниците. Към молбата е приложен и изпълнителен лист от 03.02.2020 г., в който безспорно е индивидуализирана жалбоподателката с три имена и ЕГН.

Жалбата е неоснователна спрямо ЧСИ. Частният съдебен изпълнител като администратор на лични данни, тъй като ЧСИ може да обработва лични данни на физически лица за целите на предоставените му официални правомощия по принудително изпълнение, регламентирани с Гражданския процесуален кодекс и Закона за частните съдебни изпълнители – основание по чл. 6, параграф 1, буква „д“ от Регламент 2016/679.

Действително, в разглеждания случай жалбоподателката не е длъжник и личните ѝ данни не би следвало да се обработват за целите на изпълнително дело. В случая обаче следва да се разгледат конкретните доказателства по преписката. Изпълнителното дело е образувано съгласно изискванията на чл. 426, ал. 1 от ГПК – въз основа на молба от вискателя (Топлофикация) и изпълнителен лист. В изпълнителния лист са посочени три имена, ЕГН на длъжниците, включително и на Ю.Р., като съдлъжник. Посочените данни имат характера на лични данни и страните могат да бъдат индивидуализирани по безспорен начин. От Топлофикация София са предоставили грешното ЕГН на Ю.Р., въз основа на което е издаден изпълнителния лист, което е довело и до обработването на личните данни от частния съдебен изпълнител, който съгласно чл. 19, ал. 3 от Закона за частните съдебни изпълнители не може да откаже извършването на изпълнителни действия. Предвид

изложеното, личните данни в случая са обработени от ЧСИ законосъобразно и добросъвестно, но незаконосъобразно от „Топлофикация София“ ЕАД. Наложеният заповест на жалбоподателката е вдигнат от частния съдебен изпълнител непосредствено след узнаването за грешката на 06.08.2020 г., чрез уведомяване както от „Топлофикация София“ ЕАД, с писмо, така и от самата жалбоподателка, а изпълнително производство е прекратено с постановление от ЧСИ-то. Жалбоподателката е уведомена за прекратяването на изпълнителното производство с писмо, което е получено, видно от известието за доставяне.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде уважена спрямо „Топлофикация София“ ЕАД. Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да упражни. Преценката се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки конкретен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят или да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне дължимото поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 58 пар. 2, буква „и“ има санкционен характер. При прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента се взема предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Оценката за това какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай отразява и целта, преследвана с избраната корективна мярка – предотвратяване или преустановяване на нарушението, санкциониране на неправомерното поведение или и двете, каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и“ от Регламент 2016/679.

При преценка на обстоятелствата по преписката Комисията намира, че за извършеното нарушение следва да бъде наложено както административно наказание „имуществена санкция“, така и да бъде издадено разпореждане на „Топлофикация София“ ЕАД. Намира, че следва да се наложи административно наказание „имуществена санкция“ в малък размер, който има за цел да санкционира неправомерното поведение и да дисциплинира ответната страна. Комисията като прецени факта, че нарушението на правилата за обработване на личните данни е довършено и последиците от него са настъпили за субекта на данните, и с цел да поправи настъпилите неблагоприятни последици, счете, че имуществена санкция, като мярка на административна принуда, се явява целесъобразна и ефективна мярка. При преценка на обстоятелствата по преписката, в съответствие с чл. 83, параграф 2, буква „и“, мотивите са следните:

Буква „а“ – предоставянето на личните данни на жалбоподателката от „Топлофикация София“ ЕАД на частния съдебен изпълнител е довело до обработването на личните ѝ данни за целите на водене на изпълнително дело. От това са възникнали конкретни неблагоприятни последици – наложен заповест на сметка в банка на г-жа Ю.Р. Освен това с молбата си вискателят е възложил проучване на имущественото състояние на длъжника, правене на справки и набавяне на документи. В случая е засегнат само един субект на данни. Няма данни за настъпили материални вреди, вследствие на обработването.

Буква „б“ – нарушението е извършено от юридическо лице, което не формира вина. Действията на представляващите администратора сочат за небрежност.

Буква „в“ – няма данни за материални вреди, за които да бъдат предприети действия за отстраняване. Неимуществените вреди не могат да бъдат отстранени. Тук следва да се отбележи, че заповестът върху трудовото възнаграждение е вдигнат служебно от частния съдебен изпълнител, а не по искане на вискателя;

Буква „г“ – нарушението не е за непредприемане на технически и организационни мерки;

Буква „д“ – няма нарушение на сигурността на данните по смисъла на член 33 от Регламента или други свързани нарушения;

Буква „е“ – отстраняването на нарушението не е възможно;

Буква „ж“ – обработените лични данни са в обем три имена и ЕГН. Не са обработени специални категории лични данни по смисъла на чл. 9 от Регламента, които подлежат на завишена защита.

Буква „з“ – КЗЛД е узнала за извършеното нарушение след сезиране от субекта на данни;

Буква „и“ – за сходно нарушение на Топлофикация София е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лв. с Решение № ППН-01-108/17 г. от 01.06.2018 г. Решението на КЗЛД е потвърдено от първоинстанционният съд с Решение № 692/06.02.2019 г., постановено по по адм. дело. № 7178/2018 г. по описа на Административен съд София-град, II отделение 58 състав. Първоинстанционното решение е потвърдено с решение № 1063 на ВАС от 22.01.2020 г., постановено по адм. дело № 5379/2019 г.; С решение № ППН-01-137/2019 от 06.01.2020 г. на „Топлофикация София“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лв. Решението е влязло в сила и наложената санкция е платена.

Буква „й“ – към момента на обработването няма одобрени кодекси за поведение;

Буква „к“ – Комисията отчита като смекчаващо отговорността на администратора „Топлофикация София“ ЕАД обстоятелството, че последният се е отнесъл отговорно и е действал бързо след установяване на грешката, уведомил е ЧСИ, като е поискал прекратяване на производството спрямо Ю.Р. с писмо, първо подадено по електронна поща на 17.08.2020 г. и на хартиен носител, като изпълнителното производство е прекратено още на 17.08.2020 г.

Административният орган счита, че имуществената санкция ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на администратора на установения правен ред, като при определяне на размера на наложена санкция взе предвид, че нарушението не е първо за администратора „Топлофикация София“ ЕАД. Освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. За да се минимизира възможността за допускане на подобни нарушения Комисията намира за целесъобразно издаването на разпореждане по чл. 58, §2, б. „г“ от Регламента по отношение на „Топлофикация София“ ЕАД. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазват неговите изисквания, още повече, че дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс. Предвид факта, че за нарушения с предмет, идентичен с предмета на настоящата жалба, Комисията е сезирана от различни лица в различни периоди от 2017 г. до 2020 г. и са образувани няколко производства, приключили с решение за основателност на изложените от жалбоподателите твърдения, и независимо, че „Топлофикация София“ ЕАД е оспорила тези решения, те са потвърдени с влязъл в сила съдебен акт. Подари тази причина органът счита, че изпълнение на задълженията за отговорно, добросъвестно и точно обработване на лични данни, като администратор по регламента, администраторът следва да промени вършените си правила и политики за обработване на лични данни и да предвиди във вътрешните си правила допълнителна процедура за повторна проверка и допълнителна идентификация на физическите лица преди образуване на изпълнителни производства.

От представителя на ЧСИ е направено искане за присъждане за разноски, но такива не се присъждат в настоящото административно производство, арг. чл. 12, ал. 3 във вр. с чл. 47, ал. 2 от АПК и практиката на АССГ и ВАС, решения № 4407/27.06.2019 г., по адм. дело № 3060/2019 г. на Административен съд – София-град и Решение № 9833/17.07.2020 г. по адм. дело № 13339/2019 г. на ВАС.

Предвид изложеното и на основание чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента, съответно чл. 10, ал. 1, във връзка с чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № ППН-01-566/06.08.2020 г., подадена от Ю.Р., за неоснователна по отношение на частен съдебен изпълнител;

2. Обявява жалба рег. № ППН-01-566/06.08.2020, подадена от Ю.Р., за основателна по отношение на „Топлофикация София“ ЕАД;

3. На основание чл. 58, § 2, б. „и“, във вр. с чл. 83, §5, буква „а“ от Регламент 679/2016 за нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента налага на администратора „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: област София (столица), община Столична, гр. София 1680, район р-н Красно село, ул. „Ястребец“ № 23 Б, представлявано от А.А. имуществена санкция в размер от 2 000 лв. (две хиляди лева);

4. На основание чл. 58, § 2, б. „г“ от ОРЗД, издава разпореждане на администратора на лични данни – „Топлофикация София“ ЕАД да въведе допълнителни правила за вътрешна идентификация;

5. Срок за изпълнение на разпореждането – едномесечен от влизането на решението в сила, след което да уведоми комисията за изпълнението като представи съответните доказателства.

След влизане в сила на решението, сумата по наложените наказания да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София-град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № ПНМД-01-64/2021 г. гр. София, 21.07.2021 г.

ОТНОСНО: *Предоставяне на данни от Регистъра на населението – Национална база данни „Население” на общинските администрации във връзка с приема на деца в ясли, детски градини/подготвителна група и първи клас*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков, на заседание, проведено на 14.07.2021 г., разгледа искане за становище с вх. № ПНМД-01-64/28.06.2021 г. от главния директор на главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване” (ГД „ГРАО”) при Министерство на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), по повод постъпили в дирекцията искания от общинските администрации за достъп и предоставяне на данни от Регистъра на населението – Национална база данни „Население” във връзка с приема на деца в ясли, детски градини/подготвителна група или първи клас.

От ГД „ГРАО” посочват, че целта, за която се искат данните, е както за проверка на подаваната от родителите информация във връзка с приема на децата в ясли, детски градини/подготвителна група или първи клас, така и за определяне прилежащите райони на училищата за обхват на учениците в първи клас, с оглед водещия критерий - близост на училището до постоянния/настоящия адрес на детето или изготвяне на списъци на децата, които следва да постъпят в групи за предучилищна подготовка и в първи клас, за предоставяне в училищата и детските градини на територията на общината (чл. 47, ал. 1 от Наредба № 10 от 1 септември 2016 г.). В зависимост от целта, за която данните се искат и с оглед спазване принципите за обработване на данни (чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679) в едни случаи обемът на предоставените данни следва да обхваща само данни за лица, чиито данни вече се съдържат в електронната система на общината за прием, а в други случаи обработването следва да се отнася само до данни на лица, обект на приема в ясла, детска градина/подготвителна група или първи клас в училища на територията на общината. Обичайно обемът на данни се свежда до име, ЕГН и адресна регистрация, като последната може да бъде искана към определена дата. Допуска се възможността исканията от общинските администрации да обхващат и необходимост от предоставяне на данни за родители, като име, ЕГН и адресна регистрация или брой на децата в семейството, ако е установен критерий с предимство за дете, което живее в семейство с три и повече деца или деца с един родител.

В искането се излагат мотиви, че Законът за предучилищно и училищно образование (ЗПУО) вмениява правомощия на органите на местното самоуправление по осигуряване и контрол на условията и организацията на дейностите в предучилищното образование в общинските детски градини и обхвата на подлежащите на задължително предучилищно и училищно образование деца и ученици (чл. 256, ал. 1, т. т. 1 и 2 от ЗПУО). Съгласно същия, условията и редът за записване, отписване и преместване в общинските детски градини се определят с наредба на общинския съвет (чл. 59, ал. 1 от ЗПУО). Аналогична е разпоредбата и на чл. 7, ал. 1 от Наредба № 5 за предучилищното образование, с която записването, отписването и преместването в общинските детски градини се извършва също с наредба на общинския съвет. Съгласно чл. 43, ал. 1 и 3 от Наредба № 10 от 1 септември 2016 г. за организация на дейностите в училищното образование за осъществяване на приема в първи клас за всяко населено място с повече от едно училище, общините разработват система за прием, в която водещ критерий е близостта на училището до постоянния/настоящия адрес на детето и определят прилежащи райони на училищата за обхват на учениците, като при спазване на водещия критерий, децата за които е подадено заявление за приемане в училището се разпределят в съответни групи

съобразно адресната им регистрация и периода, за който същата не е променяна. За разпределянето в групите се взема посоченият в заявлението адрес, който е по-благоприятен за ученика.

От ГД „ГРАО“ считат, че във всички случаи на осъществяване на действия по предоставяне на лични данни (вкл. чрез достъп), същите съставляват действия по обработване на лични данни по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679 и безспорно обработването следва да става при спазване на условията за законосъобразност и принципите на обработване в чл. 5 и чл. 6 от Регламента. Тъй като в конкретните случаи се касае за предоставяне на данни относно гражданската регистрация, предоставянето им следва да става и при отчитане изисквания на чл. 106 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), като специален по отношение предоставяне на данни от ЕСГРАОН.

Тъй като предоставянето на достъп до лични данни, съгласно легалното определение въведено с чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, представлява обработване на лични данни, то предоставянето на данни (независимо от начина, по който може да се осъществява – чрез предоставяне на данни в структуриран вид, чрез директен достъп до конкретни данни от електронния регистър с програмен интерфейс или чрез Средата за междурегистров обмен, като стандартизирани заявки/справки) се извършва само при наличие на една от хипотезите, визирани в чл. 6, пар. 1 от Регламента и при стриктно спазване на принципите, разписани в чл. 5, пар. 1 от същия, така че обемът на данни да бъде изчерпателно определен, достатъчен и ненадхвърлящ целта, за която е необходим.

В писмото на ГД „ГРАО“ се изразяват и следните аргументи: разпоредбата на чл. 106 от ЗГР указва условията, при които данни от ЕСГРАОН могат да се предоставят, като в ал. 1, т. 2 от цитираната разпоредба е предвидено, че данни се предоставят на държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия. Този текст предполага конкретно обвързване на правомощията установени в закон, с предоставянето на данни или достъп до лични данни. За да е налице възможност за предоставяне на или достъп до личните данни на физическите лица, то тази възможност трябва да бъде изрично законово регламентирана, така че законът да установява връзка между упражняването на определени правомощия на държавния орган или институция и необходимостта от предоставяне, за да бъдат упражнени тези правомощия. Министерството на регионалното развитие и благоустройството стриктно тълкува разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР, като изисква наличието на „законоустановено правомощие“ на държавен орган или институция – т.е. изрично уредено право на достъп до електронния регистър, което произтича от „законова“ разпоредба по смисъла на чл. 3, ал. 1 и чл. 4 от Закона за нормативните актове (ЗНА).

В писмото на ГД „ГРАО“ се твърди, че детската градина и училището са институции в системата на предучилищното и училищното образование, съгласно чл. 24, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от Закона за предучилищно и училищно образование (ЗПУО). В тази връзка приложение би могла да намери хипотезата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР, доколкото това са институции в системата на образованието. Но в ЗПУО не се съдържа изрично предвидена законова възможност, която да указва предоставяне на лични данни на физическите лица от поддържаните електронни регистри на МРРБ чрез ГД „ГРАО“, за целите и работата на общинските системи за прием и в този смисъл, не е налице изрично предвидена законова възможност за предоставяне на или достъп до данните.

В допълнение се посочва, че изискване за наличието на нормативно основание за достъп до регистри/справки/полета е залегнало и в чл. 10 от Общите условия за достъп до данни от регистрите на държавната администрация в Средата за междурегистров обмен (RegiX), администрирана от Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ).

Според ГД „ГРАО“ посочените по-горе разпоредби не указват възможност за предоставяне на достъп до лични данни, но необходимостта от тяхното предоставяне е видна. Постъпването на децата в детската градина и постъпването на деца за предучилищно образование се осъществява целогодишно (чл. 57, ал. 4 от Закон за предучилищното и училищното образование и чл. 6 от Наредба № 5 от 3 юни 2016 г. за предучилищното образование), което обуславя необходимост от актуална информация нееднократно.

Предвид изложеното и с оглед спецификата на личните данни и особената закрила, която законодателството урежда по отношение на тях, от ГД „ГРАО“ молят КЗЛД да изрази становище относно наличието на правна възможност за предоставяне на данни и достъп до такива, съдържащи се в регистъра на населението - Национална база данни „Население“ на общинските администрации във връзка с приема на деца в ясли, детски градини/предучилищни групи и ученици в първи клас в общински детски градини и училища.

Правен анализ:

Безспорен факт е, че конкретният казус, свързан с предоставянето на данни от ЕСГРАОН на общинските администрации във връзка с приема на деца в ясли, детски градини/предучилищни групи и ученици в първи клас в общински детски градини и училища, следва да се разглежда и тълкува във връзка с разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР).

Органите на местното самоуправление са определени, като органи за управление по смисъла на Глава тринадесета от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО). Съгласно чл. 256, ал. 1 от ЗПУО те осигуряват и контролират изчерпателно изредени дейности на определена територия, съобразно териториалната си компетентност. Посочената разпоредба очертава правомощията на органите на местното самоуправление, като органи на управление във връзка с предучилищното и училищното образование. По своята същност това са властнически правомощия, възложени им по силата на ЗПУО, които очертават тяхната компетентност в разглежданата област. Следва да се има предвид, че ЗПУО урежда обществените отношения, свързани с осигуряване на правото на предучилищно и училищно образование, както и с устройството, функциите, организацията, управлението и финансирането на системата на предучилищното и училищното образование. ЗПУО няма за цел да урежда правила и да създава допълнителни основания за обработване на лични данни, тъй като същите са изчерпателно изредени в чл. 6, пар. 1 и чл. 9, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД).

От своя страна, Законът за гражданската регистрация (ЗГР) е нормативният акт, уреждащ условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Тя включва съвкупността от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. (чл. 1, ал. 1 и 3 ЗГР). Доколкото в конкретния случай се касае за лични данни, свързани с гражданската регистрация, разпоредбите на ЗГР се явяват специални по отношение на предоставянето им на трети лица.

Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. Една от ключовите функции на ЕСГРАОН е да **осигурява информационно и административно обслужване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт в страната** (чл. 101, т. 6 ЗГР). Именно такъв е и настоящият казус, състоящ се в предоставяне на данни от ЕСГРАОН за целите на упражняването на властнически правомощия¹, възложени на общинските администрации по силата на чл. 256, ал. 1 от ЗПУО.

При така изложените аргументи, основаниято за получаване на лични данни от органите на местното самоуправление за посочените по-горе цели е чл. 6, пар. 1, б. „д“, пр. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 - упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора по силата на чл. 256, ал. 1 от ЗПУО, което е и предпоставката да се приложи хипотезата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР.

¹ С решение № 21 от 14.11.1996 г., по к. д. № 19 от 1996 г. (обн., ДВ, бр. 102 от 29.11.1996 г.) Конституционният съд на Република България приема, че „основен, същностен белег на държавния орган е наличието на властнически правомощия, които по своето съдържание включват автономна директивна дейност на органа (като елемент от неговата обща компетентност), правото му да издава задължителни по своя характер предписания във формата на общи или индивидуални задължителни актове“.

За допълнителна яснота се налагат някои принципни уточнения. Компетентността на органите на управление се очертава с кръга от правомощия, които са им възложени по осъществяване на определени държавни функции. Властническият характер на тези отношения дава права и задължения на административния орган по отношение на собствената му дейност, а именно държавното управление. Пример за това в конкретния случай е възложената властническа функция на органите на местното самоуправление да упражняват контрол във връзка с условията и организацията на дейностите в предучилищното образование в общинските детски градини и във връзка с обхвата на подлежащите на задължително предучилищно и училищно образование деца и ученици (арг. чл. 256, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗПУО). Регламентирането на правомощията на административния орган предвижда извършването на множество конкретни действия, чрез които непрекъснато и съвкупно се реализира неговата компетентност.

Не може да се сподели позицията за стриктното тълкуване на разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР, да се изисква наличието на „законоустановено правомощие“ на държавен орган или институция – т.е. изрично уредено право на достъп до данните от ЕСГРАОН. Във въпросното твърдение има вътрешно противоречие. Публичните органи, като субекти на административното право, имат властнически правомощия, които са свързани с тяхната компетентност в съответна сфера на обществени отношения. В съществена част от случаите, упражняването на правомощия, респективно реализирането на компетентността, е свързано с обработване на лични данни. Нещо повече, обработването на лични данни в определени случаи е **необходимо** за упражняването на официални правомощия. Това означава, че реализирането на правомощията се обуславя от необходимостта за обработване на определен обем от лични данни, докато в противен случай може да се възпрепятства или да се стигне до невъзможност да се упражнят възложените от закон правомощия (арг. чл. 6, пар. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679). В този смисъл обработването на лични данни не може само по себе си и самоцелно да е правомощие, то обаче може да е необходим и съществен елемент от сложния фактически състав на упражняването на властническите правомощия. Подобно стеснително тълкуване на смисъла на понятието правомощие, противоречи на Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като води до неприложимост на правното основание за обработване на лични данни по смисъла на чл. 6, пар. 1, б. „д“, пр. 2 от същия. По аналогия на казаното по-горе, стеснителното тълкуване би довело и до практическа невъзможност за публичните органи да получават данни от ЕСГРАОН, необходими за изпълнение на техните правомощия, тъй като те могат да попаднат единствено в обхвата на хипотезата по т. 2 на чл. 106, ал. 1 от ЗГР. Недопустимо е от публичните органи да се изисква наличието на изрично разписано в нормативен акт задължение/право на достъп до данните от ЕСГРАОН, тъй като подобен подход би разширил както основанията за обработване на лични данни по ОРЗД, така и би бил в противоречие със специалния статут на публичните органи, предвиден чрез ясното разграничение на правните субекти по смисъла на чл. 106, ал. 1 от ЗГР.

Не на последно място, в настоящия правен анализ заслужава да се акцентира и върху приложното поле на Закона за електронното управление (ЗЕУ), който урежда обществените отношения между административните органи, свързани с работата с електронни документи и **предоставянето на административни услуги по електронен път**, както и обмена на електронни документи между административните органи. Съгласно разпоредбите на ЗЕУ, административните органи не могат да изискват от гражданите и организациите представянето или доказването на вече събрани или създадени данни, а са длъжни да ги съберат служебно от първичния администратор на данните. Първичният администратор на данни е административен орган, който по силата на закон събира или създава данни за гражданин или организация за първи път и изменя или заличава тези данни (в случая това е ГД „ГРАО“ в МРРБ). **Нещо повече, ЗЕУ вменява на първичния администратор задължение да изпраща служебно и безплатно данните на всички административни органи, които въз основа на закон също обработват тези данни и са заявили желание да ги получават.** Това задължение по смисъла на ЗЕУ напълно кореспондира с възложените с чл. 101 от ЗГР функции на ЕСГРАОН, *inter alia*, осигуряване на информационно и административно обслужване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт. В същия дух е и разпоредбата на чл. 36, ал. 6 от Административнопроцесуалния

кодекс (АПК), съгласно която органът, водещ производството по своя инициатива или по искане на страна, изисква от съответните административни органи, органите на съдебната власт, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, в рамките на своята компетентност да издадат и изпратят удостоверения, да изпратят документи, други доказателства или информация, от значение за производството.

В заключение трябва да се отбележи, че обработването на лични данни следва да е предназначено да служи на обществото. Правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност. Обработването на лични данни е хоризонтална политика, предназначена да защитава правата на физическите лица при обработването на техните лични данни. Тези общи правила намират приложение във всички сфери на общественоекономическия живот, включително в административната дейност. Правилното разбиране и точното прилагане на законодателството в областта на защитата на личните данни стои в основата на електронното управление и дигитализацията в най-общия смисъл на понятието. В стратегически план електронното управление и цифровизацията на икономиката са един от основните стълбове на политиката за развитие и устойчивост на ЕС, чиято основана цел е да намали административното бреме за гражданите и организациите и да повиши ефективността на работа на администрацията.

По тези съображения и на основание чл. 58, пар. 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 във вр. с чл. 10а, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 106, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 101, т. 6 от Закона за гражданската регистрация и чл. 6, пар. 1, б. „д“, пр. 2 и пар. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството е длъжна да предоставя на органите на законодателната, изпълнителната и съдебната власт данни, които са им необходими за изпълнение на техните официални правомощия. В конкретния казус това е приложимо и по отношение на органите на местното самоуправление, натоварени с правомощия по чл. 256, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО), за чието упражняване е необходимо да получат данни от ЕСГРАОН, под формата на персонализирани справки за конкретни лица, с цел да им се предоставят административни услуги.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 5 (92) 2021 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Уеб сайт на КЗЛД: www.cdpd.bg

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759